

پیام سندیکا

پیام سندیکا

پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی در راستای شکل و آگاهی برای کارگران

شماره ۱۰۰ / سال نهم / خرداد ماه ۱۴۰۰ / نشریه سندیکاهای کارگری ایران

پیام سندیکا

ماهنامه پیام سندیکا
نشریه درونی سندیکاهای کارگری ایران
چاپ تهران

یکصدمین شماره، یکصدمین پایداری و استقامت

ماهنامه نشریه پیام سندیکا، پیام آور سندیکاهای کارگری ایران شماره ۱۰۰ خرداد ۱۴۰۰ در ایران بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شد.

در این شماره می خوانید:

پرتوان یاد نیروی کارگران! ص ۱

اطلاعیه های سندیکاهای کارگری ص ۱۰

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی ص ۲۰

مسئولیت و نقشی اجتماعی و کیل دادگستری! ص ۳۵

بازرسان ایمنی وزارت کار مقصرتند! ص ۳۷

کل بود به سبزه نیز آراسته شد! ص ۳۸

سخنانی افشاگرانه و مستند! ص ۳۹

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد با ایلنا ص ۴۰

واردات برای نابودی صنعت ص ۴۱

کارخانه ای که خصوصی سازی آن را ویرانه کرد ص ۴۲

پایمال شدن حقوق کارگران به روایت آمار! ص ۴۴

ابلاغ بازرسی از کارگاهها ص ۴۵

نابودی تعاونی های کارگری ص ۴۶

قصه پر رنج کارگران زن فروشگاههای زنجیره ای ص ۴۷

زنانی که کار می کنند! ص ۴۸

مافیا چه می خواهد! ص ۴۹

نامه ای از یک بازنشسته! ص ۵۰

عملکرد ننویسیر الیسم را! بشناسیم (۲) ص ۵۴

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک ایران معتقد است ص ۵۵

صلح چیست؟ ص ۵۶

پیام سندیکا

ماهنامه خبری تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری

ایران کاری از کارگران سندیکایی

ایران، بر اساس منشور جهانی

سندیکاهای کارگری در راستای

تشکل و آگاهی برای کارگران، از مهر

۱۳۹۰/چاپ تهران

(چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلز کارمکانیک

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی

سندیکای کارگران نقاش و تزئینات

سندیکای کارگران بنا

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

اتحادیه نیروی کار پروژه ای

<http://vahedsyndica.com>

vsyndica@gmail.com

s_felezkar@yahoo.com

gmail.com@sfelezkar1961

www.sfelezkar.com

irunionmessenger@gmail.com

برای اطلاع از دیدگاههای ما می توانید به سایت دو زبانه سندیکای

کارگران فلز کارمکانیک ایران به آدرس sfelezkar.com و کانال رسمی

سندیکا در تلگرام به آدرس

= کانال رسمی سندیکای کارگران فلز کارمکانیک ایران

مراجعه کنید

پرتوان باد نیروی کارگران!

در حالی یکصدمین شماره نشریه پیام سندیکا را منتشر می‌کنیم که تنی چند از مشاورانمان را از دست داده و در این راه سختی بسیار کشیده ولی پایداری کرده ایم. به همین مناسبت کارنامه ای از ۱۶ سال فعالیت مان را برای همه همراهان و علاقمندان جنبش کارگری منتشر می‌کنیم.

نظری بر کارنامه ۱۶ سال فعالیت سندیکایمان!

با ورود به سال ۱۴۰۰ می‌طلب که نگاهی داشته باشیم به ۱۶ سال فعالیت اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران.

از ۲۱ اردیبهشت سال ۸۴ که اولین نشست بازگشایی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک رقم خورد ۱۶ سال می‌گذرد. ۱۶ سالی که توام با فعالیت های پیگیرانه در دورانی سخت بود. هنوز موضوع فعالیت سندیکایی در جامعه جا نیفتاده بود و زحمتکشان جوان از چند و چون اینگونه فعالیت ها خبر نداشتند. لازم بود آموزش ببینیم و این آموزش ها را به میان نسل جوان ببریم. کاری بس سخت و پُر هزینه اما چاره ای جز این نبود.

در طی سالها افرادی سودجو، شهرت طلب، خودبزرگ بین که فکر می‌کردند می‌توانند سندیکا را نردبان امیال حقیر خود کنند، به سندیکا آمدند اما با فعالیت های آرمان گرایانه و سخت کوشانه اعضای سندیکا پی بردند که آدرس را عوضی آمده اند و با کوله باری انباشته از تهمت و افترا بر علیه سندیکا، به محاق رفتند.

آنچه امروز سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران نامیده می‌شود، مدیون تلاش کنشگرانی است که از استراحت و پول خود گذشته و با رفتن به میان کارگران، سندیکا را به این مرتبه رسانده اند. به خود می‌بالیم که چنین کارنامه وزینی از تلاش به جا گذاشته ایم.

الف) بخش فرهنگی و آموزشی

۱- پخش و انتشار ده ساله ماهنامه پیام سندیکا.

۲- انتشار میلیون ها ورق آموزش های کارگری و توزیع آن میان کارگران.

۳- پخش فیلم های اسپارتاکوس، عصرجدید، جویندگان طلا، جدایی نادر از سیمین، سیکو ساخته مایکل مور در تیراژ چند صد تایی در میان خانواده های کارگری.

۴- خرید و پخش کتاب قانون اساسی، قانون کار، اساسنامه سازمان بین المللی کار، تاریخچه جنبش کارگری جهانی، نان و گل سرخ، شوق یک خیز بلند، کتابهایی در مورد جهانی سازی و نئولیبرالیسم، رمان های کارگری در میان کارگران و سندیکا‌های کارگری.

۵- باز انتشار اولین کتاب مکتوب در مورد جنبش کارگری ایران اثر ماندگار شکراله مانی به نام «تاریخچه نهضت کارگری در ایران» توسط نشر فلزکار.

۶- انتشار چندین جلد داستان های کارگری محمدحسین خوان یغما، مجموعه شعر فلزبان (دفتر اول) توسط نشر فلزکار.

۷- پژوهش و انتشار تاریخچه سندیکا‌های منبع آب تهران، کارگران بنا، کارگران نقاش، شرکت واحد اتوبوسرانی، اتحادیه کارگران معدن شمشک، اتحادیه چیت ری، تاریخچه تشکیل بانک رفاه، درس هایی از خرد جمعی سندیکای کارگران کفاش، چرا کرایه اتوبوس های شرکت واحد گران نشد؟، مقاله تحلیلی کودتای ۲۸ مرداد و پیامدهای آن برای طبقه کارگر و دهها مقاله تاریخی کارگری.

۸- انتشار ویژه نامه استاد پرویز شهریاری دانشمند طبقه کارگر، انتشار ویژه نامه پنجاهمین سال ساخت جان پناه توجال (نشریه همنورد)، انتشار چندین ویژه نامه در مورد خشونت علیه زنان و ۸ مارس روز جهانی زن طی سالهای گذشته.

۹- آموزش قوانین تامین اجتماعی در فرهنگسرای کار در خیابان قزوین برای کارگران با همکاری تعاونی مصرف کارگران فلزکارمکانیک و برگزاری جشن روز کارگر در سال ۱۳۸۶ در این فرهنگسرا که توسط نیروهای امنیتی بهم خورد.

۱۰- جذب شعرای کارگر برای همکاری با مجله پیام سندیکا، رفقا علی جعفری مرندي، میرزا شهرک، ذوالفقار، خوان یغما، نگار، ناصر، امیر جشن.

ب) اطلاع رسانی

۱- ایجاد سایت دو زبانه و بین المللی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک.

۲- راه اندازی کانال رسمی سندیکا در تلگرام.

۳- ایجاد صفحه فیسبوکی سندیکا.

۴- راه اندازی کانال آموزشی دانش و کارگر در تلگرام و آموزش ۲ دوره اقتصاد سیاسی، ۲ دوره ننولیرالیسم، ۱ دور شناخت، ۱ دوره تکامل و صدها شعر، عکس، موسیقی فاخر،

نقد و معرفی کتاب و مطالب علمی و اجتماعی و اخلاقی و قوانین کار و قانون اساسی و حقوق سندیکایی.

۵- راه اندازی گروه تلگرامی سندیکا، واتساپ بازنشستگان سندیکا برای خبررسانی، آموزش، گفتگو و بحث بدون توهین و یادگیری و تحمل افکار یکدیگر و تلاش برای عضوگیری و آموزش های صنفی.

۶- انتشار بدون وقفه ماهنامه پیام سندیکا به مدت ۱۰ سال، خبرنامه فلزکار به مدت ۳ سال در میان کارگران. انتشار فصلنامه امید، نشریه بازنشستگان فلزکارمکانیک به مدت ۲ سال بدون وقفه توزیع آن در میان بازنشستگان و تبدیل آن به صدای رسای بازنشستگان فلزکار، بافنده، چاپ و دیگر بازنشستگان.

۷- برگزاری مراسم تجلیل از شهram محمدی کارگر فدakar پتروشیمی مارون در ۱۲ فروردین ۱۴۰۰ توسط اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان در شهر ایذه.

۸- توزیع حداقلامکان مواد غذایی، لباس به خانواده های کارگران بیکار در تهران، کرج و روستاهای آذربایجان.

۹- نوشتن دهها نامه اعتراضی به مسوولین با کد ملی. از جمله نامه اعتراضی ۱۰۰۰ کارگر پروژه ای در مرداد ۹۹ در مورد وضعیت عقب افتادن ۶ ماهه حقوق ها، دستمزدهای حقیرانه، شرایط بد زیستی و غذایی و معرفی نماینده خود، مازیارگیلانی نژاد به سازمان بازرسی کل کشور، وزارت نفت، وزارت کار، دفتر رهبری، قوه قضاییه، ریاست جمهوری، و پیگیری در اداره کار بوشهر.

۱۰- تحریم کارگری پیمانکاران متخلف در پروژه های نفتی مانند شرکت کیسون

۱۱- تهیه و انتشار هزاران خبر کارگری از واحدهای تولیدی، ارسالی توسط کارگران سندیکایی

(ج) ایجاد بازوهای متنوع برای قدرتمندتر کردن سندیکا

۱- احیای تعاونی مسکن کارگران فلزکارمکانیک در سال ۸۶ و گرفتن ۴۸ واحد مسکن مهر برای اعضا و همچنین حل مشکل ۲۴ کارگر عضو در پروژه زمین شهرک وحدت، و تلاش برای حل مشکل مابقی اعضا در زمین کلاک کرج.

۲- احیا و فعال نمودن گروه کوهنوردان فلزکار و ترمیم جان پناه کارگر در قله توچال در سال ۹۳ و برگزاری جشن پنجاهمین سال ساخت آن با حضور دو تن از سازندگان آن و شرکت بیش از ۱۰۰ کوهنورد از سراسر ایران در این مراسم.

۳- یوسه نماینده کارگران فلزکارمکانیک بر قله همیشه در اهتزاز لنین در ارتفاع ۷۱۳۴ متری در قرقیزستان توسط همنورد سختکوش محمدرضا محمدی.

۴- اعتراض به تخریب جزیره آشوراده مرکز خاویار جهان برای تبدیل آن به یک مرکز توریستی و تخریب زیست بوم آن که با فرستادن خانم سفیر دوچرخه سوار از کرج به آشوراده طی ۱۰ روز و استقبال سمن های زیست محیطی شهرهای مازندران از این عمل و جمع آوری طومار امضایی و ارسال آن به خانم ابتکار و در نهایت توقف طرح.

۵- همکاری و توانمند کردن پویش نه به ته سیگار در کرج و مجهز نمودن اولین پارک های کشور در این شهر به زیر سیگاری پس از فعالیت تقریبی دو ساله.

۶- همکاری و توانمند کردن انجمن سالمندان برای مناسب سازی مبلمان شهری برای سالمندان و نوشتن نامه به شهردار تهران و شورای شهر تهران جهت بهینه سازی توالی های فرهنگی در پارک ها با دستگیره های تعادلی بعد از ۷ ماه فعالیت پیگیرانه.

۷- اعتراض به لایحه مجلس به افزایش سابقه بازنشستگی از ۱۰ سال به ۲۰ سال که با امضای بیش از ۱۵۰ کارگر با نوشتن کد ملی خود برای اولین بار در تاریخ کمپین ها صورت گرفت و تا لغو این لایحه ادامه داشت.

۸- راه اندازی گروه بازنشستگان فلزکارمکانیک که در برگیرنده همه بازنشستگان این رشته از سال ۹۸ و اتحاد با بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی، بازنشستگان صنعت چاپ و دیگر بازنشستگان جهت تحمیل همسان سازی درست حقوق بازنشستگان و ارتقا سطح اطلاعات بازنشستگان.

۹- برنامه ریزی تجمع در چهارراه عسلویه در تیرماه ۹۷ با بیش از ۱۰۰ کارگر پروژه ای و با در دست داشتن آرم سندیکا و فدراسیون جهانی اینداستریال.

۱۰- اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای در مرداد ۱۳۹۹ برای افزایش دستمزدها و عقب نیفتادن حقوق که ۴۰ هزار کارگر از سراسر کشور در آن شرکت داشتند.

۱۱- تشکیل تیم فوتبال سندیکای کارگران ساوه و شرکت در مسابقات فوتبال کارگری شهر در سال ۹۷ و ۹۸ با آرم سندیکا و فدراسیون جهانی اینداستریال

(ج) ضربات به سندیکا

۱-دستگیری ۱۵ نفر در اول ماه مه ۱۳۸۸ در محل تعاونی مصرف فلزکارمکانیک که اعضای هیات مدیره تعاونی و اعضای سندیکا را در بر گرفت.

۲-دستگیری محمدرضا محمدی عضو فعال سندیکا در کارخانه ایران خودرو در بهمن ۸۸ و اخراج ایشان از کارخانه.

۳-دستگیری مازیار گیلانی نژاد هماهنگ کننده مراسم اول ماه مه سال ۹۳ در کرج و احضارهای پی در پی وی در طی سالها به ویژه مهر سال ۹۹ به دلیل اعتصاب کارگران پروژه ای و فراخوان تجمع بازنشستگان در ۲۵ تیرماه ۹۹.

۴-دستگیری حمید شرقی سال ۹۶ و منوچهر سراج در سال ۹۶ و ۹۹ دو تن از کنشگران سندیکا.

۵-دستگیری مجید رعایایی عضو سندیکا در منزل علی نجاتی در هفت تپه سال ۹۷.

۶-دستگیری ۴ تن از کارگران پروژه ای عضو سندیکا در تجمع عسلویه سال ۹۷.

۷-بازداشت ۳ تن از کارگران پروژه ای در اعتصاب سراسری مرداد ۹۹.

د) فعالیت های بین المللی

۱-نامه به لولا داسیلوا رییس جمهور برزیل هنگام ورود به ایران برای نجات جان منصور اسالو با امضای سندیکای شرکت واحد، نیشکر هفت تپه، فلزکارمکانیک که منجر به فرستادن او به بیمارستان برای مداوای چشمش شد.

۲-نامه به نخست وزیر سوئد هنگام ورود به ایران و خواستار برداشته شدن تحریم های غذایی و دارویی از سوی کشورشان و اتحادیه اروپا و آزادی اسماعیل عبدی دبیرکل کاتون معلمان.

۳-نامه به اتحادیه فلزکاران آمریکایی برای اعتراض به دولت شان برای لغو تحریم ها و همبستگی آنان با کارگران ایرانی.

۴-عضویت در فدراسیون جهانی اینداستریال.

۵- شرکت نماینده سندیکا در اجلاس اتحادیه های کارگری کشورهای استقلال یافته از اتحاد شوروی به میزبانی فدراسیون سراسری کارگران ماشین سازی ارمنستان در ایروان سال ۹۶.

۶- شرکت هیات نمایندگی سندیکا در کلاس های آموزشی فدراسیون جهانی اینداستریال به دعوت فدراسیون کارگران دیسک ترکیه و به میزبانی اتحادیه سراسری فلزکاران ترکیه در استانبول در سال ۹۷.

و این همه انجام شدنی نبود مگر راهنمایی های مشفقانه پیشکسوتان سندیکایی و روشنفکران دوستدار زحمتکشان و همدلی و اتحاد کنشگران وفادار به سنت های سندیکایی.

درو ما به همسنگران قدیمی سندیکایی جواد مهران گهر عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران کفایش و آموزش دهنده دو دوره به کارگران سندیکای فلزکارمکانیک، نبی معروفی عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران بنایان تهران، خلیل پرن عضو قدیمی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک، محمدحسین خوان یغما عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران فلزکارمکانیک و زنده یادان محمد فراهانی کنگرانی عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران خیاط، علیرضا فرهادی عضو سابق هیات مدیره سندیکای کارگران اتوپوسرانی شرکت واحد و از بنیان گذاران کانون بازنشستگان تهران، سیف اله اسدی عضو سابق شورای کارگران برق شرق تهران و از بنیانگذاران کانون بازنشستگان تهران که ما را با مشاوری های خود، توانمند این راه دشوار نمودند.

عشق می ورزیم به روشنفکران دیارمان زنده یادان پرویز شهریاری، فریبرز رییس دانا، علیرضا جباری، منوچهر آشتیانی، فرشید هکی که دانسته هایشان را بی دریغ در اختیار ما گذاشتند.

سر تعظیم فرود می آوریم به عمل انسانی شهرام محمدی کارگر قهرمان و تعمیرکار پتروشیمی مارون که با نثار جان خود و بستن شیرهای گاز از فاجعه انسانی و ملی جلوگیری کرد و سرمشقی است برای طبقه کارگر.

افراشته تر باد پرچم جان باخته گان راه بهبودی زحمتکشان به ویژه شهیدان سندیکایی مان و فدایی کارگران، جلیل انفرادی، اسکندر صادقی نژاد، ناصرگارسچی، و آموزگار همیشگی توده ها هدایت اله معلم. پیمان می بندیم که راهشان را ادامه دهیم و لحظه ای تردید به خود راه ندهیم.

پیروزی ما، پیروزی تمام آن فهرست دور و دراز قهرمانان و شهیدانی است که در تاریخ چند هزار ساله بشر تحقیر شدند و ستمکاران آنها را نه فقط مغلوب ساختند بلکه احمق شمردند. روزی تندیس و نام های آنها جهان ما را خواهد آراست و به بشریت و ارسته خواهد گفت: «بهروزی امروزی تو، خون بهای یک تاریخ زجرآلود طولانی جان های پاک است که با جانوران انسان نما، دست به گریبان بودند»

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران ۲۱ اردیبهشت

نکات تکمیلی بر «نظری بر کارنامه ۱۶ سال فعالیت سندیکایمان»

با انتشار «نظری بر کارنامه ۱۶ سال فعالیت سندیکایمان» دوستانی با سندیکا تماس گرفته و نکاتی را متذکر شدند:

۱- در طی ۱۶ سال فعالیت سندیکا می توان ادعا کرد که بیش از ۵۰۰ مورد کاری که به کارگران بیکار سندیکایی و خانواده هایشان پیشنهاد شد، منجر به استخدام این عزیزان گردیده است و این یکی از فعالیت های ثمربخش ما بوده که از قلم افتاده است.

۲- بعد از اشتغال به کار این کارگران، سندیکا مواردی چون نحوه و مبلغ دستمزد، ساعت کار، رد شدن لیست بیمه کارگران به سازمان تامین اجتماعی را رصد کرده و چنانچه اجحافی در حق کارگری می شد با پیگیری سندیکا حق کارگر گرفته شده است.

البته در گروه تلگرامی پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها که هم اکنون بیش از ۸ هزار کارگر پروژه ای عضو هستند، روزانه بیش از ۲۰ شغل برای کارگران آگهی زده می شود.

۳- در سال گذشته با اعتصاب ۴۵ هزار کارگر پروژه ای در سراسر کشور در مرداد سال ۱۳۹۹ و اتحاد کارگری که با گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها داشتیم توانستیم، حقوق کارگران را از ۵۰ درصد تا ۱۲۰ درصد افزایش دهیم، که یک دستاورد بزرگ برای کارگران پروژه ای بود. حقوق کارگر کمکی ۱ تا دو میلیون و کارگران جوشکار از ۵ میلیون تا ۷ میلیون افزایش یافت.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۰

همه اصدقی و گرامی هستیم!

با توجه به روند تهدیدهایی که علیه فعالان بازنشستگی در جریان است با خبر شدیم آقای اصدقی نماینده بازنشستگان تبریزی از سوی آقایان جعفر سمساری مدیرکل تامین اجتماعی آذربایجان شرقی و هم چنین آقای علی اصغر بیات مورد شکایت قرار گرفته که چرا بنر تشکر از آقای سالاری را پاره کرده اند.

ما نه تنها از آقای اسماعیل گرامی بازنشسته زندانی و آقای اصدقی حمایت کرده و این عمل آقای اصدقی را به معنای خلع بیات از نمایندگی کلیه بازنشستگان می دانیم بلکه همراه ایشان تا خلع آقای بیات همچنان ایستاده ایم. کسانی که چندین سال است منصوب شده و بازنشستگان را به فلاکت نشانده اند و به غارت صندوق تامین اجتماعی چشم فرو بسته و فقط طی دو سال اخیر رای به حذف ۱۰۰ قلم دارو از پوشش تامین اجتماعی داده اند، نه تنها نماینده ما نیستند بلکه علیه ایشان به جرم خیانت در امانت به دادگاه شکایت خواهیم برد.

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکار مکانیک

بازنشستگان صنعت چاپ ۷ خرداد

صدای بازنشستگان خاموش نشدنی است!

در پی اعتراضات سراسری بازنشستگان علیه همسان سازی غلط و اجرا نشدن وعده های مسوولین سازمان تامین اجتماعی، که منجر به احضار، تهدیدهای تلفنی، و دستگیری و پرونده سازی برای فعالین بازنشستگان در طی ۴ ماه گذشته صورت گرفته است، این بار فعالین جنبش بازنشستگان مواجه با تهدیدهای تلفنی از سوی حراست سازمان تامین اجتماعی در تهران و شهرستان ها شده اند. آنان حتا این فعالین را تهدید به قطع مستمری هایشان نموده اند. اتفاقی نادر و تاسف بار تا صدای حق خواهی بازنشستگان را خاموش کنند.

این عمل غیرقانونی و زشت از سوی حراست سازمان تامین اجتماعی نشانه ای از خودسری و ضعف سازمان در مقابل پایداری کردن حقوق بازنشستگان است. تهدید موسپیدان در حالی صورت می گیرد که آقای سالاری مدیرعامل سازمان از اذیت شدن از سوی بازنشستگان بارها گله مندی خود را اظهار کرده اند.

ما این رفتار ضد قانون اساسی انسانی را محکوم کرده و در صورت ادامه این روند عاملین این تهدیدهای تلفنی را به دادگاه و افکار عمومی معرفی خواهیم نمود.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

بازنشستگان سندیکای بافنده سوزنی

بازنشستگان فلزکارمکانیک

بازنشستگان صنعت چاپ ۱/۳/۱۴۰۰

از وکیل شجاع کارگران حمایت می‌کنیم!

احضار وکیل شجاع و دختر واقعی زحمتکشان فرزانه زیلابی به دادگاه به دلیل به عهده گرفتن وکالت کارگران نیشکر هفت تپه ای نه تنها محکوم است بلکه مدال افتخاری است بر سینه این وکیل قهرمان.

متأسفانه دادگستری خوزستان به جای دفاع از ستمدیدگان مرجعی شده است برای فشار به آنان.

ما ضمن محکوم کردن این عمل مذموم، حمایت خود را از این وکیل محترم اعلام و خواهان پایان این گونه اعمال فشار به وکلا هستیم.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۰

نه به نئولیبرالیسم!

پیروزی کارگران نیشکر هفت تپه سرآغاز نوینی در جنبش کارگری است. از آغاز دهه نود جنبش کارگری متحد و یکصدا علیه سیاست خصوصی سازی که سر منشایی جز نئولیبرالیسم ندارد بپا خاسته و با دادن هزینه های بسیار این پیروزی را بر سرمایه داری رانتخوار لانه کرده در دولت تحمیل کردند.

امروز روز جشن تمامی کارگرانی است که به خاطر سیاست های خصوصی سازی مورد هجوم قرار گرفته، بیکار شدند و یا کارخانه هایشان به زباله دانی تبدیل شد. روزی که چهره های در هم شکسته شده اسماعیل بخشی و سپیده قلیان رسانه ای شد، سرآغاز پیروزی بود. سیستم رانتخوار دلال صفتی که تمام نیرویش را به کار گرفته بود تا مبارزات کارگران را بی ثمر نشان دهد، نشان داد که چقدر ضعیف و شکننده است.

مبارزات بی امان کارگران معادن چادرملو و سنگرود، نیشکر هفت تپه، شرکت واحد، فولاد، هپکو، ماشین سازی تبریز، اعتصاب شکوهمند و سراسری کارگران پروژه ای در مرداد سال گذشته و هم اکنون مبارزات بی امان بازنشستگان علیه دست اندازی های مافیا به اندوخته های کارگران، افق روشنی را پیش روی زحمتکشان می گشاید. هرچند هزینه های گزافی برای این پیروزی داده شد و بسیاری از برادرانمان اخراج، دستگیر، آواره شدند و خانواده های کارگران گرسنگی را تجربه کردند، اما شیرینی این پیروزی، تلخی های آن روزها را از بین برد.

متحد و همبسته علیه سیاست های خانمان برانداز نئولیبرالیستی

گسترده تر باد سندیکا‌های کارگری، سنگر زحمتکشان

**سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران/ بازنشستگان سندیکای
کارگران بافنده سوزنی/ بازنشستگان فلزکارمکانیک/ بازنشستگان
صنعت چاپ ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۰**

چرا تجمع ۲ خرداد بازنشستگان شکل نگرفت؟

از مدت ها پیش موضوع اتحاد میان گروههای بازنشستگی بحث روز است، اما این اتفاق نمی افتد. چرا؟

با توجه به طیف وسیع بازنشستگان از حداقل بگیر تا حداکثر بگیر، از کار افتاده کلی و جزئی و بازماندگان، هر کدام از این گروهها به دلایل خاص خود به تجمع روی می آورند. بخشی از اعضای کانون های بازنشستگی و حتا بخشی از اعضای اتحادیه پیشکسوتان متعلق به خانه کارگر هم در این تجمعات آمدند، که پیچیدگی اتحاد را سخت می کند.

با گسترش گرانی و از بین رفتن توان خرید بازنشستگان و همچنین اطلاع رسانی گروههایی از بازنشستگان که کار میدانی در میان بازنشستگان می کنند، و موضوع همسان سازی حقوق ها را در بدنه بازنشستگان طرح کرده بودند، باعث گردید که حتا خانه کارگر متوجه شود که بخشی از اعضایش به این اعتراضات پیوسته و عملکردشان زیر سوال رفته است. به همین خاطر ۲ تجمع در سال گذشته را طراحی کرد تا میدان اعتراضات را از گروههای مستقل بازنشستگی بگیرند، که شکست خورد.

با دغلبازی مسوولین کانون عالی بازنشستگان و مدیریت سازمان تامین اجتماعی و سردواندن بازنشسته ها و در آخر زیر فشار قرار دادن بازنشستگان معترض، که بی ثمر بود، سازمان تامین اجتماعی مجبور به یک همسان سازی ناقص شد. تا آخر فروردین سردواندن بازنشستگان را ادامه داد. با آمدن حسن صادقی سازشکار و اعضای دست آموزش که به ۲۰۰ نفر هم نمی رسید دقیقن روز قبل از تظاهرات بازنشستگان مستقل و تشکر از سالاری در حقیقت پیامی به بازنشستگان و پلیس سیاسی داد، که یعنی کار تمام شده است. بعدها شنیده شد که در تجمعات نیروهای پلیس عنوان می کردند که کانون بازنشستگان این تجمعات را صنفی ندانسته و این اعتراضات را مردود می دانند.

از آخر فروردین و با صدور احکام ناقص بخش زیادی از بازنشستگان به ویژه در شهرستان ها به همین همسان سازی راضی شده دیگر به تجمعات نیامدند و معترضین از ۲۶ شهر به ۱۲ شهر تقلیل یافتند. کانون های بازنشستگی مشهد، اصفهان، تهران، البرز، تبریز، شیراز و اهواز با تقدیر از سالاری، بازنشستگان عضو کانون ها را از حضور در تجمعات پرهیز داده، به ضعیف تر شدن اعتراضات دامن زدند.

در تبریز هر چند آقای احد اصدقی بنر تشکر کانون عالی آذربایجان شرقی را در مقابل دوربین پاره و به زباله دان انداخت اما تغییری در صورت مسئله ایجاد نشد. در آخرین تظاهرات ۲۶ اردیبهشت فقط ۷ شهر به میدان آمدند که با واکنش پلیس، لباس شخصی ها، حراست سازمان تامین اجتماعی روبرو شدند. به این هم بسنده نشد به دستگیر شدگان روز کارگر طی پیامکی اعلام شد که برایشان پرونده قضایی تشکیل داده اند. از ۱۶ اسفند که جلسه ای از فعالین بازنشستگان با بیات رییس کانون عالی بازنشستگان و با حضور مامورین اطلاعاتی در کانون بازنشستگان تهران برگزار شد، تهدید تلفنی فعالین و ادمین های گروه های بازنشستگی آغاز گردید. به ویژه در مورد خانم ها لحن و ادبیات تندتری به کار گرفته شد. اما شدت این تهدیدها از دوهفته پیش از اول خرداد که حراست سازمان تامین اجتماعی چه در تهران و چه در شهرستانها فعالین را به قطع مستمری تهدید کرد، فضای تهدید را بیشتر دامن زد.

تفرقه اصلی در جداسازی بازنشسته ها و افزایش مستمری بی ضابطه برای گروه های بازنشستگی مخصوصن حداکثر بگیران عاملی شد تا این گروه از تجمعات جدا شدند. بازنشستگان خانه کارگری که با عتاب و خطاب مسوولین خود روبرو شدند از شرکت در تجمعات از راه های مختلف منع شدند. افزایش حقوق میانه بگیر ها اعم از کار افتاده ها و بازمانده ها، بازنشستگان سخت و زیان آور هم باعث سردرگمی هرچه بیشتر بازنشستگان گردید. اما تفرقه در میان گروه های بازنشستگی که نتوانستند در یک گفتمان عاری از خودسری و یک جانبه گری به تفاهم و اتحاد برسند، نقطه پایان را بر این تجمعات گذاشت.

در ۲ خرداد هیچ شهرستانی تجمع نداشت و حتا کرج هم که بعد از تهران پای ثابت اعتراض ها بود، خبری از تجمع نداشت. در تهران هم به گزارشی که در گروه های بازنشستگی پخش شد متاسفانه خود اعلام کنندگان تجمع هم در جلوی مجلس حاضر نشدند.

آنچه اعتراض بازنشستگان را دچار مخاطره کرده است تحمیل یک شیوه اعتراض است و شکل های دیگر اعتراض را یا سازشکارانه دانسته و یا نادیده گرفته است. شوربختانه هیچ کدام از گروه های بازنشستگی که در اعلام تجمع لحظه ای به دنبال نظر سایر گروه ها نبودند و در امر اعلام تجمع پیشدستی می کردند، در مورد شکست تجمع ۲ خرداد و علت نیامدن بازنشستگان و حتا لیدرهای خودشان به این تجمع سکوت اختیار کردند. ندیدن توان عموم بازنشستگان و توازن قوا در این نبرد و لحاظ نکردن آن، پاشنه آشیل این تجمعات بود. بی شک عده ای از فعالین جنبش بازنشستگی آنقدر جلو رفتند که ارتباط خود را با بدنه جنبش بازنشسته ها قطع کرده و آنچه خود می پنداشتند را اراده گرایانه از عموم بازنشستگان انتظار داشتند و باعث ۲ خرداد تلخ شدند. بخشی از گروه های بازنشستگی و فعالین در یک هم اندیشی پیامی را به اعضای خود داده اند و از دو هفته پیش اعلام کردند به دلیل فضای امنیتی پیش آمده و جهت جلوگیری از صدمه بیشتر به جنبش بازنشستگان، اعتراضات را تا بعد از انتخابات ۲۸ خرداد فعلا به صلاح نمی دانند. این فعالین از سه هفته پیش از ۲ خرداد در استان ها با زیر سوال بردن عملکرد هیات مدیره های کانون های بازنشستگی، خواستار برگزاری انتخابات جدید در کانون های خود شده اند.

آنچه بی تردید رخ خواهد داد ادامه روند اعتراضات به حق بازنشستگان خواهد بود. شکم گرسنه سکوت نخواهد کرد و خشم فرو خورده، توفنده تر از همیشه برپا خواهد خواست. اما همچنان جای خالی اتحاد گروه های بازنشستگی مشهود است.

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۵ خرداد ۱۴۰۰

یکشنبه های اعتراض خاموش نشدنی است!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با آنکه مدتهاست چه حسن صادقی سازشکار و کانون های بی خاصیت بازنشستگان در برخی شهرها از بازنشستگان می خواهند به تجمع نروند و دیگر موضوع همسان سازی خاتمه یافته اما در شهرهای خرم آباد، کرج، کرمانشاه، مشهد بازنشستگان در مقابل اداره کل تامین اجتماعی تجمع کردند. در رشت، تبریز، قزوین بازنشستگان در مقابل کانون های بازنشستگی جمع شدند.

در تهران از اوایل صبح نیروی انتظامی و لباس شخصی ها محل کانون عالی بازنشستگی را که رییس سازشکاران، علی اصغر بیات در آن مستقر است را خلوت کرده و از تجمع بازنشستگان خودداری می کردند. جمعیتی بیش از ۱۰۰ نفر در حوالی سازمان تامین اجتماعی در گروه های ۵ تا ۱۰ نفره جمع می شدند که با اخطار پلیس متفرق می شدند. در رشت که از هفته قبل اعتراضات به هیأت مدیره کانون بازنشستگی گیلان آغاز شده بود این هفته شدت بیشتری گرفت و نامه ای امضا شده به رییس کانون داده شد تا برای سالاری فرستاده شود (گزارش رشت جداگانه منتشر خواهد شد) آنچه بی تردید خاموش نشدنی است اعتراض به چپاول اندوخته های بازنشستگان است. توزیع مجله امید، منتشره از سوی بازنشستگان فلزکار مکانیک با استقبال بازنشستگان روبرو شد.

یکشنبه های اعتراض در رشت!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، تجمع بازنشستگان از ساعت ۱۰ و نیم صبح در مقابل کانون رشت شروع شد. ساعت ۱۱ جمعیت بیش از ۱۰۰ نفر برای اعتراض به حیلہ گری سازمان تامین اجتماعی آمده بودند. بازنشسته ای از همان لحظه اول بیانیه ای در ۳ نسخه برای امضا در دست داشت که هر بازنشسته در لحظه ورود آن را امضا می کرد. حدود ۱۰۰ امضا پای بیانیه زده شد. جمعیت حدود نیم ساعت شعار دادند.

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، تجمع بازنشستگان از ساعت ۱۰ و نیم صبح در مقابل کانون رشت شروع شد. ساعت ۱۱ جمعیت بیش از ۱۰۰ نفر برای اعتراض به حیلہ گری سازمان تامین اجتماعی آمده بودند. بازنشسته ای از همان لحظه اول بیانیه ای در ۳ نسخه برای امضا در دست داشت که هر بازنشسته در لحظه ورود آن را امضا می کرد. حدود ۱۰۰ امضا پای بیانیه زده شد. جمعیت حدود نیم ساعت شعار دادند.

کانون عالی داریم/ فکر و خیالی دارند. بیات برو حیا کن/ کانون خود را رها کن. وکیل ما کانون بود/ سالاری را خوب ستود. کانون خیانت می کند /حامیان جنایت می کنند. بیات میگیرم یک کلام/ استعفا کن بی کلام. تملق و چاپلوسی/ به پایہ وقت نسوزی. بیات که کانون داری/ باید بری پاچه خواری.

یکی وارد جمع شد خود را بازررس معرفی کرد می گفت می دانم حق با شما است و ما ۵ روز است فعال هستیم. بازنشسته ای پاسخ داد: « شما که بازررس هستید وظیفه دارید گزارش کار بدهید، تا حال کجا بودید؟ این همه بی عدالتی و حق کشی کجا بودید؟» چند لحظه بعد یکی آمد از اطلاعات کارگری، گویا با رئیس کانون جناب بافکار جلسه داشتند. بعد از کلی بحث و جدل تازه فهمیدیم این آقا هنوز نمی داند که سازمان تامین اجتماعی بخش خصوصی است. بازنشستگان

بعد از خواندن بیانیه خواستار این شدند که جناب بافکار در جمع آنها حضور پیدا کند که جواب رد شنیدند. شعار بافکار بیا بیرون را سر دادند. بعد از کلی بحث و جدل قرار شد ۲ نماینده از بازنشستگان برای گرفتن امضا و فرستادن گزارش تجمع به کانون عالی توسط رئیس کانون گیلان جناب بافکار دیدار کنند. نمایندگان از آقای بافکار این سوال را مطرح کردند که: «از وضعیت افزایش حقوق فعلی راضی هستید یا خیر؟ گفت نسبتاً...» گفته شد اگر ناراضی هستید پس بنر تشکر در جلوی سازمان تامین اجتماعی و تقدیر شما از آقای بیات و تشکر و تمجید ایشان برای چه بود؟! گفت: من باید تشکر کنم چون همه کانونهای استانها در این خصوص اقدام کرده اند»

رئیس کانون گیلان قول داد تا دو روز دیگر نامه اعتراضی را به کانون عالی علی اصغر بیات و رییس سازمان تامین اجتماعی آقای سالاری فرستاده شماره نامه و کپی آن را به نمایندگان بدهد. تجمع کنندگان حدود ساعت ۱۲ متفرق شدند.

حضور خانمهای بازنشسته قابل تحسین بود. درود بر شرفشان.

بازنشستگان تبریزی و اعتراض به کانون بازنشستگان سازشکار!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، آقای احد اصدقی نماینده بازنشستگان آذربایجان شرقی در اعتراض به کانون سازشکار تبریز اقدام به پاره کردن بنر تبریک کانون بازنشستگان آذربایجان شرقی نمود و به زبان آذری توضیحاتی را مبنی بر محکوم کردن تشکر از سالاری رییس سازمان تامین اجتماعی را اعلام کرده و متذکر شدند: «آقای بیات لازم نیست از آقای سالاری حمایت کنید. حق و حقوق بازمانده ها، از کار افتاده ها، و بازنشستگان را بدهید. ۳ میلیون ۶۰۰ هزار نفر بازنشسته منتظر حقی که ازشان ضایع شده است، هستند. ۱۸ سال است که در این منصب هستید و تاریخ مصرفتان تمام شده است و از ۲۶ اردیبهشت دیگر سمتی ندارید. بیات حیا کن/ کانون عالی رو رها کن»

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

۱- توقف کار در ذوب آهن اصفهان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز ۱۸ اردیبهشت کارگران بخش هایی غیر a q تولیدی در ذوب آهن در ساعت ۱۱ صبح دست از کار کشیده و اعتراض خود را نسبت به حقوق های کم، پاداش، طبقه بندی کاملاً ناقص، ندادن خارج از مرکز، کارانه، هزینه اشل بیماری زایی، ساعات اضافه شیفت و ... اعلام کردند. این اعتراض نشسته تا ساعت ۱۲ ادامه داشت. این کارگران از فردا ساعت ۱۰ صبح تا ساعت ۱۲ دوباره دست از کار خواهند کشید تا مدیریت نسبت به خواسته های آنان عمل کند. کارگران می گویند: «مسئولین به این نتیجه رسیدند که با این پرداختی ها کار انجام می شود و نیاز به پول بیشتری نیست، پس ما باید ثابت کنیم که اشتباه فکر می کنند و برای تولید و درآمد بیشتر، ما هم باید سهم بیشتر که چه عرض کنم لااقل به حقمان برسیم. پس فردا مینشینیم تا ببینند ذوب آهن روی گرده چه کسانی پیش میرود»

۲- کرونا جلوتر از مدیران ذوب آهن!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در حالی که منصور یزدی زاده مدیرعامل ذوب آهن در پویش ملی اطلاع رسانی مقابله با کرونا اعلام کرد: «در شرکت ذوب آهن اصفهان اقدامات لازم برای غلبه بر کرونا انجام می شود» اینکه این موضوع چقدر صحت دارد کافی است از ایشان پرسیده شود چرا در سال جدید خرید و تامین اسپری اس و توزیع آن در میان کارگران هنوز صورت نگرفته است؟ و حتی ماسک های ۵۰ عددی سهمیه فروردین هم هنوز میان کارگران توزیع نشده است؟

دستاوردهای کارگری را پاس بداریم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، یکی از دستاوردهای کارگری که سندیکای فلزکارمکانیک توانسته است آن را اجرایی کند و به یک سنت ماندگار تبدیل شود، عیدی به مناسبت روز کارگر است. این دستاورد در کارخانه های دیگر نیز اجرایی شده است.

در کارخانه لاستیک پارس ساوه کارگران این واحد که نزدیک به ۸۰۰ نفر هستند ۲۵۰ هزار تومان برای روز کارگر و ۴۵۰ هزار تومان هم برای ماه رمضان دریافت داشته اند.

در کارخانه آرمیتاژ ساوه ۸۰ هزار تومان به مناسبت روز کارگر به کارگران پرداخت شده است.

در کارخانه بشکه سازی ساوه ۵۰۰ هزار تومان بابت ماه رمضان و روز کارگر داده شد.

شرکت کاوه فلوت ساوه ۲۰۰ هزار تومان به مناسبت روز کارگر پرداخت کرده است.

کارخانه بوتان روز جهانی کارگر را برای کارگران اضافه کار منظور کرده و علاوه بر افزایش ۳۹ درصدی دستمزد امسال ۲۰ درصد هم به حقوق کارگران اضافه نموده است.

اخبار پروژه های نفت و گاز

۱- شیدای شرکت ماهان اتصال جی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، نامه رسیده در مورد شرکت ماهان اتصال جی را به نظر برادران کارگر می‌رسانیم:

«سلام و درود بر تمام بزرگان پروژه ای

بنده از طریق گروه پایپینگ و اکیب پروژه ای ها یک ماه قبل از عید به صورت اورهال به نیروگاه اتمی بوشهر رفته و در شرکت ماهان اتصال جی به پیمانکاری مهندس کاظمی مشغول به کار شدم. صرف نظر از تمام اجحافات که در حق کارگران روا می‌دارند و مهمتر از همه حقوق نیروها را با ساعت کارکرد محاسبه نموده و تمام تعطیلات عید بدون هیچ اضافه کاری حساب کرده است. بدتر از همه هنوز حقوق اسفند ماه کارگزارانش را پرداخت نکرده و بیمه فروردین و اردیبهشت هم پرداخت نکرده است. در قراردادی که تنظیم شده بود بعد از ۳۵ روز کار تازه به رویت کارگر می‌رسید و اگر امضا نمی‌کرد از ادامه کارش جلوگیری می‌شد و هیچ پولی دریافت نمی‌کند. چنانچه از کار کردن خودداری کند با عنوان ترک کار و طبق بند قرارداد از کلیه مطالبات کارگر، بابت جریمه کسر می‌شود. برگ قرارداد پس از امضا، هرگز نسخه ای به کارگر داده نمی‌شود و حتی از بردن گوشی دوربین دار به محل امضای قرارداد ممانعت به عمل می‌آید. بطور کلی متن قرارداد طوری تنظیم شده که کارگر با امضای آن خود را از تمامی حقوق قانونی اش محروم می‌کند. با توجه به این شیدای از مدیریت محترم گروه پایپینگ و اکیب پروژه ای ها و مسوول محترم سندیکای کارگران

فلزکارمکانیک تقاضا دارم نسبت به این موضوع و ظلمی که در حق کارگران زحمتکش این عرصه می شود وارد عمل شده بررسی و اقدام لازم را مبذول دارید. با نهایت تشکر و قدردانی از زحمات مدیران و مسوولین و تک تک اعضای محترم و بزرگوار ابر گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها»

گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان ضمن تحریم این پیمانکار شاید از همه کارگران می خواهد برای کار به این شرکت نرفته تا از پروژه های نفتی حذف شود. کارگر برادر کارگر

۲- انفجار در خط انتقال اکسیژن پتروشیمی عسلویه!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در سایت ۲ پتروشیمی های منطقه ویژه پارس در خط انتقال اکسیژن پتروشیمی در استان بوشهر انفجار مهیبی رخ داد که متأسفانه باعث فوت مقصودی کوراند کارگر این پتروشیمی شد و دو کارگر نیز دچار سوختگی شدید شده اند که به بیمارستان انتقال داده شده اند. ساعت ۹:۲۰ دقیقه صبح امروز لوله اکسیژن فاز دوم شرکتهای پتروشیمی منطقه عسلویه بر روی لاین ارتباطی فاز یک و ۲ دچار ترکیدگی گردیده است.

در این حادثه بی تردید بخش ایمنی پتروشیمی و بخش بازرسی وزارت کار مقصر هستند.

۳-توفان اعتصابات در مناطق نفتی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، بعد از اعتراض کارگران و کارکنان رسمی عملیاتی سکوهای دریایی پارس جنوبی در ۳۱ اردیبهشت، شرکت نفت و گاز پارس POGC، امروز چهارشنبه در شهرهای اهواز، آبادان، عسلویه، ماهشهر، گچساران تجمع این کارکنان در شهرهای خوزستان رقم خورد. نمایندگان این کارگران در تهران مقابل مجلس برای چندمین بار دست به اعتراض زدند. همچنین جمعی از کارکنان رسمی شرکت نفت فلات قاره بهرگان نیز در محیط شرکت دست به اعتراض زدند. کارمندان رسمی نفت فلات قاره منطقه عملیاتی لاوان نیز در مقابل شرکت تجمع کردند تا همبستگی کارگران رسمی را به نمایش بگذارند. این کارگران نسبت به افزایش حقوق سال ۱۴۰۰ خود که تناسبی با کارشان ندارد، معترض هستند. در اهواز کارگران راهپیمایی کرده و شعارهایی در مورد وضعیت معیشتی خود دادند. سندیکای کارگران خوزستان و گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها از خواسته های برادرانشان حمایت کرده و از هرگونه کمکی به این کارگران دریغ نخواهند کرد.

۴- اعتصاب کارگران پروژه ای در فاز ۱۴!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز اول خرداد ۱۴۰۰ بیش از ۲۰۰ کارگر پروژه ای شرکت آی جی سی فاز ۱۴ به دلیل تقلب کارفرما و پایین زدن حقوق ها، امروز دست به اعتصاب زدند. با توجه به اینکه طراحان کمپین افزایش حقوق در مرداد سال ۱۳۹۹، امسال به همه کارگران اعلام کرده بودند که افزایش حقوق امسال می بایست بر طبق لیست حقوق اعلامی با ۴۰ درصد افزایش برای امسال لحاظ گردد، متأسفانه کارفرمایان با دروغگویی های خود کارگران را به کار واداشته و بعد از یکماه حقوق های ناچیز را اعلام کرده اند که باعث اعتصاب کارگران شده است. کارگران در خوابگاههای خود خواهند ماند و اجازه استخدام نیرو را نیز به کارفرما نخواهند داد تا خانواده های کارگری بیشتری را گول زده و بیچاره کنند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها از خواسته های این کارگران و کارکنان حمایت می کند.

آنان که باد می کارند، توفان درو خواهند کرد.

۵- اعتراض کارگران و کارکنان رسمی عملیاتی سکوهای دریایی پارس جنوبی، شرکت نفت و گاز پارس POGC

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در روز ۳۱ اردیبهشت کارگران و کارکنان رسمی عملیاتی سکوهای دریایی پارس جنوبی به نمایندگی از کارگران ۳۰ سکوی عملیاتی در حوزه پارس جنوبی نسبت به نحوه تصویب و اجرای افزایش حقوق خود در سال ۱۴۰۰ بر روی سکوها اعتراض و راهپیمایی کردند. بر اساس همین گزارش طی چند ماه گذشته مشکلات زیادی در زمینه خدمات و تامین مواد اولیه غذایی در منطقه و سکوها مشکل را برای کارکنان چند برابر کرده است. این کارگران در ۲۰ اردیبهشت نیز در مقابل مجلس نیز تجمع کرده بودند. بی تردید کار سخت در دمای بیش از ۵۰ درجه و با رطوبت بالا و دوری مداوم از خانواده ها، باید حقوق مناسب خود را داشته باشد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها از خواسته های این کارگران و کارکنان حمایت می کند.

۶- ننگتان باد پیمانکاران ظالم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، یکی از شرکت هایی که در پروژه هایش ظلم بسیار به کارگران کرده و حقوقشان را بالا می کشد شرکت شیوا مشعل صداقت در گوره به جاسک و میناب است. این پیمانکار خلافکار از دادن عیدی و سنوات و اضافه کاری به کارگرانش خودداری می کند. غذا و صبحانه افتضاح که بیشترش تخم مرغ است را به خورد کارگران می دهد. مرخصی که ۷ روز بود را اگر ۷ روز بمانی ۵ روز حساب می کنند. در قرارداد کار ۸ ساعت هست ولی حداقل ۱۱ ساعت از کارگر می کشند. توجه نکردن به امکانات خوابگاه ها و کارگاه. اول مدرسه ای را خوابگاه کردند و با اعتراض کارگران منزلی را اجاره کرده و در هر اتاقش سه نفر باید زندگی کنند. این خانه ها ضد عفونی نشده و بسیار کثیف هستند. دستشویی و حمام ها نیز کثیف بود و کسی را برای تمیزکاری استخدام نکرده بودند. در این پروژه بیمه کلیه مهندسین را مانند کارگر ساده رد می کنند. ۱۰ درصد از حقوق ها را نگه داشته بعد از ۳ ماه تسویه می کنند. اگر کارگری در حین کار صدمه ببیند نماینده شرکت در دادگاه هم حضور پیدا نکرده و طوری رفتار می کنند که کارگر مجبور شود بی حق و حقوق برود. بیش از ۲۰ شکایت از شرکت به اداره در این مورد مطرح شده است.

با توجه به خلافکاری های بالا سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها این شرکت را تحریم کارگری کرده و از کارگران می خواهد به این شرکت برای کار نروند تا این شرکت از پروژه ها بیرون انداخته شود.

۷- اعتصابات کارگری برای حقوقی انسانی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا از دو روز گذشته (۱۱ اردیبهشت) بیش از ۸۰ نفر از جوشکاران پتروشیمی بوشهر به دلیل افزایش نیافتن حقوقشان دست به اعتصاب زده و در خوابگاههای خود در انتظار هستند. کارگران از کمی دستمزد خود و همچنین امروز فردا کردن کارفرما در اعلام حقوق امسال عصبانی هستند. متأسفانه در کمپین افزایش حقوق مرداد سال گذشته کارفرمایان پذیرفته بودند که دستمزدها را بر طبق کمپین پرداخت کنند، که شانه خالی می کنند. برای مثال شرکت حلقه صنعت در بیدخون حقوق کمکی را ۴ میلیون و ۸۰۰ زده است که نامردی بزرگی به کمکی هاست.

خبرها حاکی است در سیدبوغشت نیز کارگران در حال اعتصاب هستند.

گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان از این اعتصاب حمایت کرده و از هیچ کمکی دریغ نخواهد کرد.

۸- تاخت و تاز شرکت های پیمانکاری!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا کارگران دو شرکت برایمان پیام هایی فرستاده اند که در زیر نقل می کنیم:

«سلام ما بر مسوولین سندیکا و گروه پایبینگ. ما برای پیمانکاری منوچهر موسوی فرجود پتروشیمی بوشهر سایت ۱ کار میکنیم ۱۰ نفر کمکی گفتیم زیر ۶ تومن کار نمیکنیم تسویه دادن دستمون. کسی برای این پیمانکار سرکار نره»

«من کارگر شرکت آزمون فلز پارس هستم. طبق چیزی که امروز همکاران بهم اعلام کردن چون مرخصی هستم، شرکت بهشون اعلام کرده فقط ۲۶ درصد افزایش حقوق بدون عیدی و سنوات میده اونهم برای ۲۴ روز روزی ۱۰ ساعت کار در گرمای ۵۰ درجه. واقعا جایی نیست پیگیری بشه؟؟؟»

با توجه به خلافکاری های بالا سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها این شرکت را تحریم کارگری کرده و از کارگران می خواهد به این شرکت برای کار نروند تا این شرکت از پروژه ها بیرون انداخته شود

۹- بی شرفی پیمانکاران را بشناسیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، شرکتی بنام آتی سازان پرشیا مستقر در کنگان بین فاز ۱۳ و ۱۹ چندی است که سیاست بی شرمانه ای را در مورد نیرو گرفتن و کارکردن در پیش گرفته است. هر یک ماه یا حتی کمتر کارگر استخدام کرده و بعد از مدتی به بهانه مرخصی کارگر را روانه خانه می کنند و بعد تماس گرفته می گویند فعلاً نیاز نداریم، برنگردید. و باز هم کارگر جدید استخدام می کنند. کارگر در این یکماهه هر چه در توان دارد کار کرده و از خود مایه می گذارد. با این سیاست ناجوانمردانه کارگران را سرگردان و کمترین پول را به کارگر پرداخت کرده و در حقیقت پروژه را مجانی تمام می کنند. عزیزان کارگر در جریان باشند اگر خواستند در آنجا مشغول کار شوند حتماً قرارداد را از طریق فضای مجازی دریافت کنند و حتماً در روز اول کار قرارداد را بسته سپس سرکار بروند. مدیر پروژه آقای رضا شهبازی و رییس کارگاه علی شهبازی هستند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان / گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها

۱۰- با شرایط غیر انسانی کار نکنیم!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، کارگران شرکت نماسازان در فاز ۲ پالایشگاه آبادان به خاطر وضعیت بد سرویس، غذا، خوابگاه و آمار و عدم افزایش حقوق در سال جدید دست به اعتصاب زد و شرکت هم اخراجشون کرد. کارگران اخراجی از همکارانشان توقع دارند کسی برای این به این شرکت نرود. کارگران می بایست غذا باید خودشان درست کنند سرویس درست حسابی ندارد. امکانات خوابگاه بسیار پایین و هر روز باید به ساعت پیاده رفت تا به محل کار رسید. عصر هم همین مسیر را باید برگشت. ابزار کارش هم افتضاحه یک مینی سنگ درست حسابی ندارند. از کارگران توقع داریم این شرکت را تحریم کارگری کرده تا امکاناتشان و درست کنند

گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها / سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان

۱۱- حيله های پیمانکاران پروژه ای در سال جدید!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا،

۱- در شرکت جهانپارس واقع در مهران پالایشگاه نفت آذر با ۷۰۰ کارگر به سرپرستی کارگاه فریدون دهکردی، چند روزی است که زمان کاری از ۲۵ روز به ۲۳ روز تغییر کرده

اما جمعه ها را تمام وقت نموده اند. به هیچکس هم حقوق ها را اعلام نکرده اند و گفته اند زمان اولین واریز حقوق ها مشخص خواهد شد. صبحانه، نهار، شام که اقتضای است. مثلاً شنبه ها ناهار عدسی با برنج میدهند. ۲- در پروژه تهران جنوب در بندر مجیدیه ماهشهر هنوز قراردادی در سال جدید با کارگران نبسته اند. ۳- شرکت اکسیر کمترین حقوق، عیدی، سنوات و حق مسکن را نسبت به شرکت های دیگر در منطقه به کارگران می دهد. البته اکسیر از کارفرمای اصلی به اندازه شرکت های دیگر پول گرفته است اما پایین ترین حقوق منطقه را می دهد. در ضمن در حال حاضر حقوق کمکی در پارس جنوبی با احتساب ۳۹ درصد می شود ۶ میلیون و ۲۵۰ هزار که اکسیر ۳۳ درصد اضافه کرده است آن هم از پایه حقوق که ۵ میلیون ۳۰۰ برایشان حقوق زده است.

کارگران باید متحد شده اجازه اینگونه اجحافات را به کارفرما ندهند. این شرکت های متخلف را کارگران در ذهن خود داشته و برای کار به آنان مراجعه نکنند تا شرایط خود را تغییر دهند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان/گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها

۱۲- نامردی های پیمانکاران پروژه ای علیه کارگران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در پروژه ساخت مخازن آتش نشانی پالایش پارسین سپهر به پیمانکاری مرادمند، این پیمانکار بیمه ۹ ماه کارگانش را واریز نکرده و ۷ ماه حقوق کارگران را نداده است. در زمان کار کردن کارگران برای اینکه بتواند کارگران را آرام نگه دارد برایشان ۲ میلیون و ۳ میلیون واریز می کرد. در حال حاضر این پیمانکار غیبت زده است و جواب تلفن کارگران را هم نمی دهد. به بعضی از کارگران تا ۱۸ میلیون تا ۷۰ میلیون بدهکار است.

همین شخص در شرکت جویبار نصب سازه (پیمانکاری مرادمند) در پتروشیمی بوشهر، به کارفرمایی شرکت استیم نیز هیچ کارگری از دست این فرد رضایت نداشته و حتا شب عید پول به کارگانش نداده و تلفنش را از دسترس خارج کرده است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایبینگ و اکیپ پروژه ای ها از همه کارگران در سراسر کشور می خواهند چنانچه این فرد را در هر جایی مشاهده کردند به ما خبر دهند تا ایشان را به دست کارگران طلبکار و قانون بدهیم.

۱۳- وضعیت کارگران پروژه ای ماشین سازی اراک در پتروشیمی گچساران!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در این پروژه سال گذشته پس از کشاندن کارگر به محل کار با ترفندهای خاص، اول یک قرارداد سفید امضا پیش رویش می گذارند تا سند بدبختی خود را امضا کند. بعد زیر قول حقوق ۹ میلیون زده به کارگر جوشکاری که هم مونتاژ کاری هم جوشکاری هم تست منی هم فیتری انجام می داده گفته اند ۷ میلیون، موقع حقوق دادن به کارگر ۶ میلیون پرداخت کرده اند. کارگران هرچه اعتراض کردند به جایی نرسیده است و آنان هم پروژه را ترک کرده اند. در این پدرسوخته بازی رییس کارگاه آقای امید عسگری همدستی کرده است. امسال زنگ زده اند به کارگر که بیا بیاید حقوقتان را درست می کنیم. بعد از ۲۰ روز کار کردن به کارگر گفته اند حقوقتان ۶ میلیون و نیم است. در این کارگاه به ایمنی ۴ میلیون، دفتر فنی ۴ میلیون، اداری ۴ میلیون، کمکی ۳ میلیون و ۸۰۰ و به سنگ زن ۴ میلیون تومان می دهند. برادران کارگر هوشیار باشید و گول پیمانکاران نابکار را نخورید. به هیچوجه زیر قرارداد سفید امضا نروید. همان روز اول تست بدهید و بعد از دو روز خواستار قرارداد شده حقوقتان را مسجل کنید.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها به این نابکاران اخطار می دهد.

۱۴- هشدار به کارگران پروژه ای!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، تلمبه خانه شماره ۵ بندرعباس وضعیت خوابگاه هایش بسیار خراب است و حتی یک کولر مناسب ندارد. در این کارگاه هنوز حقوق اسفند ماه پرداخت نشده است. بسیاری از کارگران فیتز و جوشکار بعد از چند روز کار مجبور شده اند به خانه برگردند. کارفرمای بی معرفت این کارگاه برای این چند روز کار پولی به کارگران نداده است.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک خوزستان و گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها از کارگران انتظار دارد به این کارگاه برای کار نروند تا کارفرمایش مجبور شود خوابگاهها و اخلاق خود را درست کند.

حقیقت نیازمند نقد است نه ستایش؛ پس برای اثبات عقایدتان دلیل داشته باشید نه تهدید !!!....

۱- وضعیت وخیم سرویس های کارگری ایران خودرو!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، با توجه به اینکه حساسیت ها در موج چهارم کرونا می طلبد که رعایت موارد بهداشتی افزایش یابد اما از قرار این موضوع در کارخانه ایران خودرو به کاریکاتوری تبدیل شده است. نه تنها فاصله گذاری اجتماعی و تهویه هوا رعایت نمی شود بلکه سرویس ها تا ۵۵ نفر کارگر را سوار کرده تا به مقصد برسانند. مانند سرویس رباط کریم شهرک آشناسان. در اعتراض کارگران مدیران چنین فرمایش می کنند: «کولرها روشن است - دریچه سقفی خودرو را باز کنید - کارگران پنجره ها را باز کنند - دروغ می گویند ۳۰ نفر بیشتر سوار نمی کنند»

در ضمن کارگران بدنه سازی ۳ به ماسک های داده شده معترضند و گفته اند این ماسک ها از کیفیت لازم برخوردار نیستند.

این مدیران کارگر را به چشم ابزاری می بینند که هر وقت خراب شد می شود جدیدش را خرید.

۲- از این همه سود ایران خودرو، حق کارگر کجاست؟

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، به همت کارگران و با توجه به بومی سازی دستگاهها و استفاده از قطعات بدون استفاده برای واحد تعمیرات ایران خودرو دستگاه هیدرولیکی بازسازی و راه اندازی شد. این یکی از ۱۲۵ پروژه خودکفایی در ایران خودرو بوده که به کاهش ارزبری ۱۳۳ میلیون یورویی در ایران خودرو منتهی شده است. همچنین با تلاش کارگران افزایش تولید به نقطه خوبی در ایران خودرو رسیده است. اما مدیریت چشمانش را به این همه تلاش بسته و خود را به گری و کوری زده است. به عنوان مثال افزایش ۴۰

درصدی آکورد سال گذشته هنوز اجرایی نشده و کارگران نه تنها خواستار افزایش آکورد هستند بلکه افزایش پاداش ها و دستمزد را نیز می خواهند

۳- تعاونی مصرفی، بی مصرف!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، تعاونی مصرف ایران خودرو که مدیرعاملش را مدیر عامل ایران خودرو تعیین می کند دارای آنچنان!!! برنامه ریزی است که داد کارگران را درآورده است. در این تعاونی کالاهای برقی را به کارگران به صورت نقد نمی فروشند تا از اقساط آن بهره خوبی به جیب بزنند. همچنین کالاهای مانند روغن و خواربار با کیفیت را برای عرضه به کارگران به تعاونی نمی آورند و هرچه کالای بنجل است به خورد کارگران می دهند. این نمونه ای از بی تدبیری ایران خودرو در حق کارگرانش است.

چگونه گفتگو کنیم!

باید بیاموزیم که با دیگران گفتگو و تعامل داشته باشیم. به حرف ها و اندیشه های دیگران، هرچند برایمان ناآشنا و نامأنوس باشند تأمل کنیم و تحمل افراد متفاوت و دگراندیش را داشته باشیم. نزدیک به ۲۰ سال پیش، پروژه «گفتگوی تمدن ها» در ایران راه اندازی شده بود و سازمان ها و ستادها و بودجه هایی نیز برای این پروژه اختصاص یافته بودند، ورود به گفتگوی تمدن ها مقدماتی دارد که ما هنوز آن مقدمات را طی نکرده بودیم. پیش از آن که ما به جهانیان اعلام کنیم که برای گفتگو با شما آماده ایم باید به یک «گفتگوی درونی» بپردازیم و تکلیف خودمان را با مباحثی چون «دین اقلی و دین اکثری»، «ذاتی و عرضی در دین» و «دین اخلاق محور و دین مناسک محور» روشن کنیم. گفتگوی تمدن ها تنها در یک «گفتمان برون دینی» مقدور است زیرا اگر قرار باشد هر یک از گفتگوکنندگان در «موضع ایمان» قرار داشته باشند، هر نقد و پرسشی می تواند «وضعیت امن» این مومن را ناامن کند و نتیجه ناامنی هم به طور طبیعی ترس و خشم است، بنابراین تعجبی ندارد که فرد مومن در برابر فرد پرسشگر دچار واکنش «گریز - ستیز» شود. دیگر این که گفتگوی حقیقی زمانی به وقوع می پیوندد که شما در «جایگاه داندگی» نباشید بلکه پژوهشگر و جستجوگر و طالب دانایی باشید. هنگامی که دو طرف گفتگو خود را در موضع «حق» می دانند و در مقام وعظ و پند و درس قرار دارند ما به جای «دیالوگ» دو «منولوگ موازی» را داریم که تا بی نهایت پیش می روند و هرگز به هم نمی رسند. تنها کسانی می توانند در تعامل با دیگران تأمل و تحمل داشته باشند که خود را مالک و اصل به حقیقت ندانند.

شانیه های افزایش دستمزد در سال ۱۴۰۰ در مجتمع مس سرچشمه

همانگونه که افزایش دستمزد در سال اخیر به شکل رقت باری، مطابق سال های قبل بر خلاف مصالح طبقه ی کارگر انجام پذیرفت و مجدداً تصور ما مبنی بر اینکه حاکمیت، چندان به طبقات فرودست توجهی ندارد تقویت یافت. بنا به گزارش هایی که در روزهای ابتدایی سال از پروژه های مجتمع مس سرچشمه دریافت می شود، ظاهراً قرار است تا در اغلب شرکت های خصوصی، همین افزایش دستمزدِ اندکِ قانونی هم رعایت نشود.

بر اساس گزارش های دریافتی از گزارشگر پیام سندیکا در مجتمع مس سرچشمه، اغلب شرکت ها من جمله رامپکو، مبینا، قدس نیرو، مشانیر، نیروصنعت، متبا و ... با افزایش دستمزدی قریب به ۱۰ درصد در سال جدید، قصد دارند از حداقل قانونی افزایش دستمزد نیز عدول کنند.

تاکنون چنین اقدامی رسمی نشده است؛ اما قراین و شایعه ها که از مدیریت های سایتی این مجموعه ها دریافت می شود، حاکی از عملیاتی شدن چنین اقدام غیرقانونی ای است.

اعتراضات بازنشستگان پایانی ندارد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، امروز ۱۸ اردیبهشت گردهمایی بازنشستگان سازمان نوسازی و گسترش صنایع ایران تحت پوشش صندوق بازنشستگی آینده ساز ساعت ۱۰ و نیم صبح مقابل دفتر صندوق مزبور واقع در خیابان رازان شمالی بلوار میرداماد برگزار شد. مطالبات در خصوص اجرای طرح همسان سازی دستمزد بازنشستگان صندوق آینده ساز در چارچوب مقررات تامین اجتماعی و اجتناب از فرمول های بدون مقررات قانونی بود. بازنشستگان از مسئولین صندوق توضیح خواستند که معاون فنی صندوق به میان بازنشستگان آمده و گفتند: «بعد از انجام جلسه با کانون بازنشستگان صندوق آینده ساز نتیجه مذاکرات استخراج و اعلام خواهد شد و تا در آن جلسه امضاء نشود در واقع نهایی نخواهد شد» کارگران دست نوشته هایی که مطالبات صنفی نیروی کار سازمان نوسازی بود در دست داشتند.

ما خواهان اجرای قانون در صندوق آینده ساز – متناسب سازی طبق قانون – دست مسئولین بی کفایت از صندوق آینده ساز کوتاه

فریاد اعتراض علیه سازشکاری آشکار کانون های بازنشستگی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، در حالی که تقدیر و تشکر از خیانت سازمان تامین اجتماعی به بازنشستگان از سوی کانون های بازنشستگی تهران، اصفهان، خراسان جنوبی، لرستان، مازندران در حال انجام است و از چند هفته پیش به

بسیاری از گروه‌های بازنشستگی مستقل پیام داده شده بود که موضوع همسان سازی به پایان رسیده است و تجمعات این چینی از نظر پلیس سیاسی صنفی تلقی نمی‌شود، امروز ۱۹ اردیبهشت طبق فراخوان داده شده، بازنشستگان در تهران، کرج، شوش، شیراز، سنندج، تبریز، اصفهان، کرمانشاه، مشهد در اعتراض به دروغ‌گویی مسوولین سازمان تامین اجتماعی و سازشکاری آشکار کانونهای بازنشستگی در مقابل سازمان تامین اجتماعی شهرهایشان دست به تجمع زدند.

در اصفهان پلیس مانع از تجمع بازنشستگان شد اما با آمدن بازنشستگان فولاد فریاد اعتراض باریدن گرفت. در تبریز با آنکه از سوی کانون بازنشستگی اعلام شده بود تجمع پایان یافته اما بیش از ۵۰ بازنشسته به مقابل سازمان تامین اجتماعی رفتند. در رشت به ابتکار بازنشستگان این شهر، بیش از ۱۵۰ بازنشسته به کانون مراجعه کرده و به هیات مدیره شان اعلام کردند که اگر با این همسان سازی موافقت پاسخ بازنشسته ها را بدهند و اگر موافق نیستند نامه تهیه شده با امضای ۱۵۰ بازنشسته را به تهران فرستاده، اعتراض خود را اعلام کنند. در تهران با بودن لباس شخصی ها تجمعات کوچک شکل گرفت و بازنشستگان به هم اندیشی پرداختند. هر چند ترفند افزایش تحقیرآمیز و شیدانه همسان سازی بخشی از بازنشستگان را به خانه فرستاده اما بی شک هزینه گران زندگی دوباره آنها را به خیابان خواهد آورد.

همه کارفرماها باید طبقه بندی مشاغل را اجرا کنند!

طبق مواد ۴۷، ۴۸، و ۴۹ قانون اساسی، به منظور استقرار مناسبات صحیح، در زمینه‌ی مزد و نیز مشخص بودن شرح وظایف و دامنه‌مسئولیت مشاغل مختلف کارفرما موظف است مشاغل را طبقه بندی کند.

طبقه بندی مشاغل یعنی شرح وظایف هر کس به صورت جز به جز.

طبقه بندی مشاغل به این موضوع اعتقاد دارد که فردی که دارای سابقه و تخصص است نباید حداقل دستمزد را بگیرد.

مسئولیت و نقش اجتماعی وکیل دادگستری!

هرچند بر هر شخصی است مسئولیت و نقش اجتماعی خود را به شیوه شایسته ای به انجام رساند ولی این مهم درباره ی وکیل و نقش و جایگاهش در جامعه پر اهمیت تر و حساس تر است و به خصوص که از زمان تأسیس کانون وکلا تلاش هایی برای استقلال آن صورت گرفت تا مرجعی و مأمنی برای ستمدیدگان باشد که مهمترین دستاورد آن را در دفاعیات تاریخی دکتر مصدق برای ملی کردن نفت می توان دید هرچند تا تشکیل کانون وکلا ی مستقل راه چندی باقی بود ولی خود تلاش های دکتر مصدق در تشکیل چنین کانونی بی تأثیر نبوده است همین ترس و واهمه ی حاکمان از چنان نهاد مدنی نوپایی بود که آنها را و می داشت با دستیازی به ترفندهای مختلف بر آن نظارت و کنترل داشته باشند .

وکالت در مقایسه با شغل های دیگر که اجر و مزدشان وابسته به میزان ساعت کارکرد و درآمدی است که برای آن سازمان ایجاد می کنند، اجر و مزد وکالت اما وابسته به فعالیت های بشر دوستانه و نوع دوستی است که با وجدانی پاک به جامعه عرضه می دارد.

سعی دارم کمتر درباره ی خودم بگویم چون همه ی آنچه انجام داده ام در راستای تکالیفی بوده است که نسبت به همنوع خود داریم و من هم آموختم که این تکلیفی است که بر دوش همه ما است.

به زعم خودم وکالت حرفه ای است که آگاهانه انتخاب کردم و چون با انتخاب و نه به جَوّ و فرصت طلبی این راه را انتخاب کردم با اشتیاق و بدون هیچ واهمه ای مسیرم را ادامه می دهم.

با این پیشینه ی فکری و دغدغه ی اجتماعی بود که از سال ۹۴ وکالت در پرونده های امنیتی و سپس دفاع از فعالان صنفی کارگری و برخی فعالان رسانه ای را نیز پذیرفتم در این مسیر کوشش هایی نمودم که هرچند برای من منفعت مادی نداشت ولی تا حدودی بر اعتبار و ارزش وکالتم به عنوان یک جزء از کل افزوده شد. از آنجایی که موضوع بسیاری از این پرونده ها ریشه در انتقاد و اعتراض به سیستم حاکم دارد و در واقع اعتراض به رفتار حاکم و یک کنش و واکنش سیاسی است این پرونده ها را در ذات خود، سیاسی می دانم. اگرچه تلقی قانون گذار در قوانین کیفری کشورمان بر انکار این بوده است. با ایمان

به آزادی و دادخواهی، در این پرونده ها همواره همدل با موکل و سرشار از اطمینان گام بر داشتیم، با همه ی مصائب این راه پر مخاطره، هیچ گاه ایمانم را از دست ندادم

و گاه که در پیمودن راهم دچار خوف و بین امید و ناامیدی قرار می گرفتم این شعر را که پیشتر در جایی خوانده بودم، با خود مرور می کردم و باز ایمان می آوردم به پایان فصل سرد و آغاز بهار:

یک راند دیگر مبارزه کن

وقتی پاهایت چنان خسته‌اند

که به زور راه می‌روی

یک راند دیگر مبارزه کن

وقتی بازوانت چنان خسته‌اند

که قدرت گارد گرفتن نداری

یک راند دیگر مبارزه کن

وقتی خون از دماغت جاری‌ست

و چشمانت سیاهی می‌رود

و چنان خسته‌ای که آرزو می‌کنی حریف

مشتی به چانه‌ات بزند و کار را تمام کند

یک راند دیگر مبارزه کن و به یاد داشته باش

کسی که همواره یک راند دیگر مبارزه می‌کند، هرگز شکست نمی‌خورد

فرزانه زیلابی وکیل پایه یک دادگستری (وکیل کارگران نیشکر

۱۴ اردیبهشت/۱۴۰۰

هفت تپه)

بازرسان ایمنی وزارت کار مقصرند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، ۳ روز از زیر آوار ماندن ۲ کارگر معدن البرز شرقی در طزره دامغان گذشت. تلاش‌های شبانه‌روزی تیم‌های امدادی، و کارگران معدن یورت استان گلستان که برای کمک به همکاران خود به این منطقه برای آواربرداری رفته‌اند و در ۳ شیفت برای نجات جان برادران محبوس خود می‌جنگند، با موفقیت روبرو نشده است.

تمامی حوادث کاری که در ایران اتفاق می‌افتد مقصر اصلی بعد از کارفرمایان سودجو، بخش بازرسی و ایمنی وزارت کار است که ایمنی کارگاه‌ها و معادن و کارخانه‌ها را بررسی نمی‌کند و باعث این حوادث می‌گردد. هنوز داغ کشته‌های آتش سوزی مبل سازی جاجرود که به کشته شدن ۲ مرد و ۴ زن کارگر ختم شد، از ذهن کارگران پاک نشده که حالا دو خانواده باید نگران سرنوشت ابهام آمیز همسران خود باشند.

منت گذاری بر سر بازنشستگان!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، رییس سازمان تامین اجتماعی آقای سالاری در دیدار با آیت اله عرفی مدیر حوزه علمیه گفته‌اند: «طی ۱۴ ماه گذشته حقوق همه بازنشستگان ۲ و نیم برابر شده است»

اینکه چگونه مستری بازنشستگان دو برابر شده است را جادوگری چون او می‌تواند ادعا کند. اول سال ۱۳۹۹ مستمری یک بازنشسته با ۱۰ سابقه ۶ صد و پنجاه تومان بود که با همسان سازی اول به ۸۰۰ هزار تومان و در آخر اردیبهشت ۱۴۰۰ به یک میلیون ۳۰۰ و ۳۰ هزار تومان رسیده است. نمی‌دانیم یا ما حساب بلد نیستیم یا باز هم نرم افزارهای سازمان تامین اجتماعی به ایشان غلط آمار داده‌اند.

گل بود به سبزه نیز آراسته شد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، آقای سالاری رییس تامین اجتماعی در خبرگزاری ایلنا به تاریخ ۷ اردیبهشت گفته است: «بخشنامه ای که در روزهای آینده صادر خواهد شد بازرسی کارگاهی به کارگزاری ها واگذار می شود»

در حالی که هنوز بخشنامه کارگر بدبخت کن خارج کردن کارگاههای زیر ۱۰ نفر، که کارگران این کارگاهها را از بیمه شدن محروم کرده است و بازرسان سازمان وظایف خود را به خوبی انجام نمی دهند و بعضی اوقات با گرفتن زیرمیزی چشم بر روی خلافکاری های کارفرمایان می بندند، این بخشنامه نیز برای کامل کردن سیه روز کارگران صادر می شود.

از آقای سالاری باید پرسید پس کارمندان بخش بازرسی بیمه چه خواهند کرد؟ آیا قرار است این بخش هم تعطیل شود تا درآمدهای سازمان همچنان هر روز کمتر از دیروز شود؟ آیا برای پول ریختن به جیب این کارگزاری ها از جیب بیمه شده ها کار دیگری نیست؟ بازرسان تامین اجتماعی که دوره دیده و متعهد به عمل کاری و سازمانی خود هستند، کارنامه قابل قبولی نداشتند وای به حال اینان که برای درآمدزایی کارگزاری خود قرار است بازرسی کارگاهها را به عهده بگیرند. نتیجه معلوم است عوامل کارگزاری ها با گرفتن زیرمیزی و درآمدزایی برای کارگزاری خود، چشمانشان را بر روی خلافکاری کارفرمایان خواهند بست و در نتیجه کارگر بیمه نمی شود و درآمد سازمان کمتر شده در عوض کارگزاری درآمدش خوب خواهد شد.

به این شیوه مدیریتی آقای سالاری چه باید گفت جز تیره روز کردن روزگار کارگران

ایمنی بخشی از دستمزد کارگر است که باید از سوی کارفرما رعایت شود!

سخنانی افشاگرانه و مستند!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، مصاحبه وزیرکار با خبرگزاری ایلنا به تاریخ ۲۲ اردیبهشت، افشاگرانه و نشان از قدرت مافیا در اقتصاد ایران است.

وزیرکار: «مأموریت وزارت صمت [صنایع، معادن و تجارت] در زمان روی کار آمدن دولت یازدهم، مسوولیت تنظیم بازار بود. وزارتخانه مأمور شد که سیاست تخصیص ارز ۴۲۰۰ تومانی را در تنظیم بازار مداخله دهد تا مردم با هزینه های خیلی پایین تر، مایحتاج خود را خریداری کنند. اما کالاها و مواد اولیه ای که با ارز ۴۲۰۰ تومانی وارد می شد، به قیمت هر دلار ۵۰ هزار تومان به دست مردم می رسید»

به نظر خواننده گرامی با این سخنان، امروز که نرخ ارز دولتی ۱۲ هزار تومان است، اجناس با چه قیمتی به دست مصرف کننده می رسد؟ با دلار ۱۵۰ هزار تومانی؟ با دلار ۲۰۰ هزار تومانی؟؟ راستی چرا ما باید به این مدیران بی عرضه حقوق بدهیم که از پس وظایفشان بر نمی آیند؟

کارگران در ماه چند ساعت باید کار کنند؟

📖 مواد ۵۱ و ۵۲ قانون کار به میزان ۳۶ ساعت برای کارگران شاغل در کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی و ۴۴ ساعت برای سایر کارگران کار در روزهای هفته با جلب توافق کارگران ذی ربط از اختیارات کارفرما بوده است

📖 همچنین به جز کارگران شاغل در کارهای سخت و زیان آور که ساعات کار آنها نباید از ۶ ساعت در هر روز تجاوز کند در مورد سایر کارگران با عنایت به تبصره یک ماده ۵۱ عملاً حداکثری برای میزان ساعات کار روزانه، مشروط به جلب موافقت کارگر در قانون کار، در نظر گرفته نشده است.

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد مسوول سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران با خبرگزاری ایلنا ۲۵ اردیبهشت

حق مسکن کارگری، هزینه اسباب کشی هم نمی‌شود!

به گزارش خبرنگار ایلنا، حق مسکن کارگری یا همان کمک هزینه مسکن، با ۵۰ درصد افزایش از ۳۰۰ هزار تومان به ۴۵۰ هزار تومان رسید و البته چند هفته‌ای به طول انجامید تا حق مسکن ۴۵۰ هزار تومانی در هیأت دولت به تصویب برسد. در نهایت، در جلسه بیست و دوم اردیبهشت هیأت دولت بود که حق مسکن بعد از مدت‌ها راهپیمایی در راهروهای هیأت دولت به تصویب رسید و ابلاغ شد. تورم مسکن بیش از ۴۰۰ درصد بود

اما جدا از اینکه آیا کارفرمایان این رقم را می‌پردازند یا نه، مساله مهم دیگر ناچیز بودن این رقم است یعنی محتوا با مفهوم نمی‌خواند! این ۴۵۰ هزار تومان، کمک هزینه مسکن یا حق مسکن کارگری است اما رقم آن به حدی ناچیز است که اجاره خانه یک آپارتمان ۵۰ متری در دورافتاده‌ترین شهرها و استان‌های کشور لااقل دو برابر این رقم است.

مازیار گیلانی نژاد (فعال کارگری) در ارتباط با اینکه نام حق مسکن دیگر بی‌مسماست و با واقعیت هیچ همخوانی ندارد؛ به ایلنا می‌گوید: «لااقل این عنوان را عوض کنند و نام دیگر روی آن بگذارند مثلاً کمک ناچیز مزدی یا هرچیز دیگر؛ آخر اینقدر این مبلغ ناچیز است که نه تنها کمک هزینه مسکن یا کمک هزینه اجاره مسکن نیست بلکه به اندازه هزینه اسباب کشی هم نیست. شما بخواهید اسباب کشی کنید حداقل یک و نیم تا دو میلیون تومان باید هزینه بپردازید. درواقع اگر حق مسکن در طول زمان افزایش یافته، هزینه‌های مسکن در طول همین زمان، دو برابر آن یا حتی بیشتر افزایش یافته؛ پس این رقم‌ها دیگر نمی‌تواند کمکی به حال کارگرانی باشد که اکثراً خانه ندارند و اجاره‌نشین هستند».

واقعیت همین است؛ هرچه حق مسکن در طول زمان افزایش یافته، از سوی دیگر هزینه‌های مسکن، بیشتر و بیشتر افزایش یافته؛ آمارهای رسمی نشان می‌دهد از ابتدای ۹۷ تا نیمه‌های ۹۹، تورم بخش مسکن حداقل ۵۰۰ درصد بوده است؛ در واقع در طول دو سال و چندماه «مسکن» ۵۰۰ درصد افزایش نرخ داشته؛ گران شدن نرخ مسکن، به طریق اولی روی نرخ اجاره مسکن نیز تاثیر داشته و اجاره خانه نیز به همین میزان و در مواردی (مثلاً در کلانشهرها) حتی بیشتر از این میزان زیاد شده است. حال وقتی در بازه دو سال و چندماهه، مسکن ۵۰۰ درصد گران شده، چطور می‌توان از افزایش ۴۰۰ درصدی حق مسکن که نتیجه آن باز هم عدد ناچیزی است، دفاع کرد؟

واردات برای نابودی صنعت و سازمان تامین اجتماعی!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، سالهاست زحمتکشان آگاه فریاد می زنند «**وقتی می توانیم خودمان تولید کنیم، چرا باید از خارج وارد کنیم**» اما گوشه برای شنیدن وجود ندارد.

کارگران هپکو بزرگترین تولید کننده ماشین های راهسازی در خاورمیانه را چنان ذلیل کرده اند که به گدایی افتاده اند. این تنها با کارخانه هپکو و یا نیشکر هفت تپه نیست که خصوصی سازی نابودیشان را می خواهد، بلکه کارخانه های بزرگی چون کفش ملی، ارج، استارلایت، ماشین سازی تبریز و اراک... نابود شده اند تا راه برای واردات لوازم خانگی از کره و ژاپن باز باشد.

سیاست نئولیبرالیسم قانون زدایی از روابط کار و بی قانونی بین کارفرما و کارگر و دولت و خصوصی سازی و تبدیل صنعت به یک ویرانه است. اما این تمام قضیه نیست بلکه با نابودی صنعت، کارگران بیکار زیاد شده و دیگر تحت پوشش بیمه قرار ندارند. از طرفی مبلغ حق بیمه های پرداختی به سازمان تامین اجتماعی کاهش یافته که نتیجه اش نبود درآمد و ورشکستگی است، که آرزوی نئولیبرالیسم است. از سوی دیگر نبود درمان برای زحمتکشان باعث افزایش مرگ و میر و افزایش ناهنجاری های اجتماعی خواهد بود.

واردات صنعت را نابود، کارگر را بیکار، اقتصاد را وابسته به بیگانگان و فرزندان زحمتکشان را کودک کار و خیابان می خواهد.

با این سیاست ها باید مبارزه ای مستمر و همیشگی داشت و این تحقق نخواهد یافت مگر عضویت در سندیکاهای کارگری.

● آیا می دانید در قانون کار چند نوع مرخصی با حقوق وجود دارد؟

📖 هر کارگر در طول سال می تواند از ۲۶ روز کاری مرخصی استحقاقی استفاده نماید.

📖 در مشاغل سخت و زیان آور هر کارگر می تواند ۵ هفته از مرخصی استفاده نماید.

صنایع پوشش؛ کارخانه‌ای که خصوصی‌سازی آن را ویرانه کرد

«کارخانه صنایع پوشش چگونه به تاراج رفت؟»، «پشت پرده واگذاری کارخانه صنایع پوشش چه می‌گذرد؟» این‌ها تیتروهای آشنای اخبار مربوط به کارخانه پوشش است که در رسانه‌ها دست به دست می‌شود. تعداد خبرهای کارشده درباره این موضوع هم کم نیست اما آنچه بیش از هر چیزی در متن اخبار، خودنمایی می‌کند، درگیری لفظی جناح‌های قدرت است.

پوشش، کارخانه‌ای که از اواسط دهه ۸۰ قربانی ناکارآمدی سیاست‌های بخش خصوصی شد و حال با گذشت چند سال تیترو اخبار رسانه‌ها شده، این بار نیز نقشی جز قربانی ندارد و صرفاً تبدیل به ابزاری شده برای سرکوب و تخریب جناحی از حاکمیت که در زمان تعطیلی کارخانه، بر مسند قدرت بوده‌اند.

طی سال‌های اخیر فقط صنایع پوشش گیلان گرفتار این سرنوشت نشده بلکه خصوصی‌سازی شرکت‌های تولید تجهیزات سنگین هپکو، کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه، شرکت آلومینیوم المهدی و هرمزآل، کشت و صنعت و دامپروری مغان، پالایشگاه کرمانشاه، ماشین‌سازی تبریز و... را هم فلج و در آستانه نابودی قرار داده است. در دیوان محاسبات نیز تخلفاتی در واگذاری این شرکت‌ها آمده است.

سیاست‌های خصوصی‌سازی و مردسالاری دست در دست هم عده زیادی از زنان کارگر را از کار بیرون کردند که در هیچ کجای آمار این کارخانه و کارخانه‌های دیگر نمی‌آید و هیچ نهادی هم قرار نیست برای آن کاری انجام دهد. وقتی در کارخانه‌ای که به شیرخوارگاه هم مجهز است زنان زیادی به خاطر عدم اجازه شوهرانشان و به بهانه نگهداری از فرزندان بیکار می‌شوند یعنی احداث کودکستان رایگان در محل کار یکی از راهکارهای کمک به اشتغال زنان بوده و راهحل نهایی نیست چون این خدمات در حالی ارائه می‌شود که

قانون حق اشتغال زن را به شوهرش واگذار کرده و مرد می‌تواند در پناه قانون اجازه کار کردن را به همسرش را ندهد. همچنین عرف جامعه نیز این مسئله را پذیرفته شده می‌داند و چنین است که قانون و عرف و نظام حاکم در هماهنگی با یکدیگر زن را تحت هر شرایطی بیکار می‌سازند.

هر چند سیاست‌های خصوصی‌سازی باعث بیکاری کارگران در پوشش شد و این شامل زن و مرد می‌شود اما تعداد زیادی از کارگران زن پیش از خصوصی‌سازی نیز قربانی مردسالاری می‌شدند و تسویه اجباری در مورد آنان اعمال شده بود. اما همچنان پس از خصوصی‌سازی وضعیت برای همه کارگران بدتر شد. یکی از پرسنل حسابداری در این باره این‌گونه می‌گوید: «بخش خصوصی فقط منافع خودش را در نظر داشت، باعث تعطیلی کارخانه شد، کارگران را بازخريد و اخراج کردند»

بدرستی احیا مجدد کارخانه با آن عظمت که به قول کارگران قرار بود پوشش انسان شود و در زمانی خانواده‌های زیادی در گیلان را از بیکاری نجات داده بود، نمایشی بیش نیست. این کارخانه سال‌هاست که تنها به حال خود رها شده و کارگران پیشین هنوز کامل به حقوق خود نرسیده‌اند. این تبلیغات و دستگیری چند نفر به عنوان مقصر، پیش از جبران خسارات وارده به کارگران و خانواده‌های گیلان نمایشی است که خصوصاً پیش از انتخابات مضحک به نظر می‌رسد.

نویسندگان : متین یزدانی و فروغ سمیع‌یا

الزام شرکت‌های تامین نیرو انسانی به اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل

📖 بر اساس ماده ۴۸ و ۴۹ قانون کار و مقاوله نامه شماره ۱۰۰ و ماده ۵۱ قانون کار، شرکت‌های پیمانکاری در مناطق ویژه اقتصادی و آزاد ملزم به اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند

پایمال شدن حقوق کارگران به روایت آمار!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، طبق آمار ارایه شده از سوی مرکز آمار و اطلاعات وزارت کار در خبرگزاری ایلنا ۲۲ اردیبهشت، بیشترین شکایت های کارگران در هیات های حل اختلاف در سال ۱۳۹۹ مربوط به عیدی، پاداش، سنوات خدمت و حقوق عقب افتاده است.

این در حالی است که در پروژه های نفت و گاز موضوع غیب شدن پیمانکاران، عقب افتادن حقوق کارگران به مدت ۳ ماه، ندادن عیدی و پاداش، بیمه ننمودن کارگران، وضعیت اسفبار خوابگاهها، غذا، حمام، دستشویی، نبود مایع شستشو، عدم ضد عفونی کردن خوابگاهها و رعایت نکردن پروتکل های بهداشتی علیه بیماری کرونا هیچگاه در مرکز آمار و اطلاعات وزارت کار منعکس نمی شود و وزارت کار هم هیچ تدبیری برای حل این مشکلات و پایین آوردن آمار ندارد. برای چه به این مدیران دست و پا چلفتی حقوق می دهیم معلوم نیست.

خوشحال باشیم یا نگران!

به گزارش مرکز آمار پزشکی قانونی تهران در سال ۱۳۹۹ مرگ و میر ناشی از کار ۶ درصد کمتر از سال گذشته شده است. ۴۲۹ کارگر در پارسال کشته شده اند، یعنی روزانه ۱/۲ نفر. با توجه به رکورد کار ناشی از بیماری کرونا این رقم نه تنها خوشحال کننده نیست بلکه بسیار نگران کننده هم هست و بی تردید اگر زندگی کارگری به روال عادی جریان داشت، این کشته شدن کارگران به روزی ۲ نفر می رسید. متاسفانه تعطیل شدن بخش بازرسی ایمنی وزارت کار باعث میدان دار شدن کارفرمایان متخلف و سودجو شده تا کمتر در مورد بخش ایمنی هزینه کنند و جان کارگانشان را به خطر اندازند.

مرگ هر کارگری که در حوادث کاری کشته می شود مسوولیتش به گردن وزیر و وزارت کار است.

گزارشگر پیام سندیکا

ابلاغ بازرسی از کارگاه‌ها به کارگزاری های تامین اجتماعی واگذار شد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، سازمان تامین اجتماعی برای درآمدزایی کارگزاری ها، بخشنامه ای از سوی روابط عمومی اش صادر کرده است: «به منظور استفاده از حداکثر ظرفیت های موجود و برای تقویت فرایند بازرسی از کارگاه‌ها و امکان دستیابی به اطلاعات جامع و کامل بیمه شدگان شاغل از تاریخ ۲۲ اردیبهشت با رعایت سایر ضوابط و مقررات مربوطه و ملحوظ نظر قراردادن موارد زیر بازرسی از کارگاه‌ها از طریق کارگزاری های رسمی قابل اجرا شد»

الف) بازرسی از کارگاه‌های شناسایی شده جدید فاقد کد کارگاهی و دارای کارگر
ب) بازرسی دوره ای از سایر کارگاه‌های دارای پرونده مطالعاتی.

در این بخشنامه تاکید شده است انجام بازرسی از کارگاه‌های بالای ۵۰ نفر، کارگاه‌های خانوادگی، پیمانکاری ها، کارگاه‌های دولتی، کارگاه‌های مشمول کمک دولت و کارگاه‌های مستقر در اماکن مسکونی توسط کارگزاری ها مجاز نیست.

با این تاکید باز هم بسیاری از کارگاه‌های زیرزمینی با ادعای کارگاه‌های خانوادگی و کارگاه‌های مستقر در اماکن مسکونی از بازرسی مصون می مانند. اما آنچه از همه مهمتر است این موضوع است که این کارگزاری ها برای درآمدزایی فعالیت می کنند و بی تردید گرفتن زیرمیزی از کارگاه‌ها با این روش بیشتر خواهد شد و درآمدی برای سازمان تامین اجتماعی کسب نشده و بسیاری از کارگران با زیرمیزی کارفرمایان از بیمه تامین اجتماعی محروم خواهند شد.

هر کارگری از روز اول تحت پوشش بیمه تامین اجتماعی قرار دارد.

نابودی تعاونی های کارگری

چند سال پیش تلاشها برای سرپا نگهداشتن تعاونی مصرف فلز کارمکانیک به جایی نرسید. و خود به خود تعاونی مصرف منحل شد. فرصتی دست داد تا مسافرتی به ولایت داشته باشم. در این روستا نیز تعاونی مصرف به همت دولت نئولیبرال روحانی به آخر خط رسیده بود و تعاونی مصرف فردوسی روستا منحل وحتا ساختمان و امکانات تاسیساتی آن نیز به فروش رفته بود. در مجموع کل ساختمان و امکانات تعاونی به قیمت ۲۰ میلیون تومان توسط افرادی خاص هاپولی شده بود. تعاونی مصرف این روستا به نام تعاونی مصرف فردوسی قبل از سال ۱۳۵۰ به هزینه دولت در زمینه ساختمان و تاسیسات ایجاد شده بود و خدمات خوبی در زمینه تامین ارزاق عمومی برای روستاییان انجام میداد از جمله تهیه و توزیع اقلام جیره بندی در زمان جنگ. هرچند طبق نقل قول روستاییان مسوولین تعاونی تخلفات اقتصادی نیز در زمان جنگ و تهیه توزیع اقلام داشتند ولی خدمات خوبی نیز ارایه میداند. افول تعاونیها مصرف با شروع به کار دولت نئولیبرال رفسنجانی آغاز شد و دولت روحانی تیر خلاص را به جمجمه این نهاد اقتصادی مردمی شلیک کرد و فاتحه ای سر قبر آن خواند. رییس همان دولتی که گفت شرکتهای شستا مجانی واگذار کنید اخیرا اخباری در یافته ام که تعاونی مصرف شرکت محل کارم نیز که اخیرن از تهران به تاکستان قزوین منتقل شده است نیز منحل گردیده و به دنبال این انتقال علاوه بر منحل کردن تعاونی مصرف مادیران جدید شرکت بخشی آزمایشی کارگران نیز قطع کرده اند از جمله ۱۲ عدد بنهای ارزاق عمومی که از بدو تاسیس این شرکت به کارگران داده میشد و یا حق شیفت نیز حذف شده است. این درحالیست که بخش تعاونی یکی از بخشهای اصلی اقتصاد جمهوری اسلامی طبق قانون اساسی است.

بازنشسته فلز کارمکانیک مطیعی

قصه پر رنج کارگران زن فروشگاه‌های زنجیره‌ای

- خیلی‌هادر دوره کرونا به خاطر کرونا یا قرنطینه، اخراج شدند.
- اگر بفهمند کسی باردار است، عذرش را می‌خواهند.
- باید از پدر، شوهر یا برادر رضایت‌نامه دیررفتن به خانه بیاوریم!
- اگر زنی درد عادت ماهانه داشت، جایی نیست چند دقیقه دراز بکشد. و این درحالی است که حقوق و مزایای خانمها کمتر از کارگران مرد است.
- در حالیکه باید عکس این باشد و مزایای بیشتری شامل خانمها باشد.
- رختکن و یا دستشویی جداگانه ای برای کارگران زن در این فروشگاهها وجود ندارد.

زنانی که کار می‌کنند!

امروز می‌خواهم از زن‌هایی یاد کنم که مجبورند کار کنند .

نه آن دسته که خودشان دوست دارند شاغل باشند. نه آن دسته که یک شغل شیک و مجلسی با حقوق و مزایای عالی دارند. نه آن دسته که کار برایشان سرگرمی است و توی تایم کاریشان عشق و حال می‌کنند .

می‌خواهم از آن دسته زن‌های شاغلی بنویسم که اگر کار نکنند چرخ زندگیشان لنگ می‌زند...

همان‌ها که همیشه خسته‌اند. مانتوهای اداری و رسمی با پارچه‌های ارزان قیمت، کفش‌های ساده و بدون پاشنه، پوست‌های بی‌رنگ...

این‌ها خیلی بزرگند که آخر ماه کارت بانکی‌شان را می‌کشند به حساب صاحبخانه.

ته‌مانده حسابشان را کارت به کارت می‌کنند برای شهریه بچه. ده هزار تومنی ته‌کیفشان را از سر کوچه سیب زمینی می‌خرند برای شام.

حاصل یک ماه سر کار رفتن و با هزار جور آدم سر و کله زدن شاید پنج روزه تمام شود و تا اینجای کار، هنوز بیست و پنج روز تا سر ماه مانده!

من از همین‌جا به این زنان سلام می‌کنم.

سلام بانوی شریف توانمند...

تمام قد تعظیم

مافیا چه می خواهد!

به گزارش خبرنگار پیام سندیکا، اصغر اخوان مقدم موسس خیریه!! نذر و اشتغال اصفهان می گوید: «قانون کار غیر شرعی است چرا که به فراخور زمان تاسیس شده و در حال حاضر کارایی ندارد»

این حرف های سودجویانه و غیرقانونی که تحت پوشش شرع گفته می شود در حالی زده می شود که ایشان اعتقاد دارد هیچ قانونی نباید در بین کارگر و کارفرما حاکم باشد و آنها می توانند با توافق هم موضوع دستمزد را حل کرده و این باعث اشتغالزایی می شود. اینکه قانون کار غیر شرعی است یانه آن هم در کشوری که از صدر تا ذیل آن مدیران و تئوریسین های اسلامی هستند، نمی تواند فقط یک عبارت و یا یک عقیده باشد، بلکه نشان دهنده سرسپردگی و عشق ایشان به سیاست های نئولیبرالیستی و پول است. ایشان رویشان نمی شود بگویند خواهان برده داری نوین هستند. یعنی لقمه ای نان به کارگر بده از صبح تا شب برایت باید کار کند و هر زمان هم توانایی کار کردن نداشت باید بیرون انداخته شود تا بمیرد.

اینگونه تفکرات را کارگر باید بشناسد و بداند برای همین قانون کار دست و پا شکسته چه هزینه هایی داده شده است و اگر اینگونه افراد وزیرکار شوند از فردا خرید و فروش برده حتمن آزاد خواهد شد.

سندیکاهای کارگری در اول انقلاب پاسخ دندان شکنی به اینگونه موجودات دادند و در تاریخ جنبش کارگری بسیاری از این تفکرات را به زباله دان تاریخ فرستاده اند. احمد توکلی وزیرکار دهه ۶۰ یکی از این افراد بود که می خواست کارگر را مانند حیوانات به اجاره بدهد، که تو دهنی محکمی از جنبش کارگری خورد.

در هر جامعه ای قراردادهای اجتماعی و اقتصادی در جهت بهبود وضعیت کشور تضمینی جز قوه قضاییه ای مستقل ندارد.

نامه ای از یک بازنشسته!

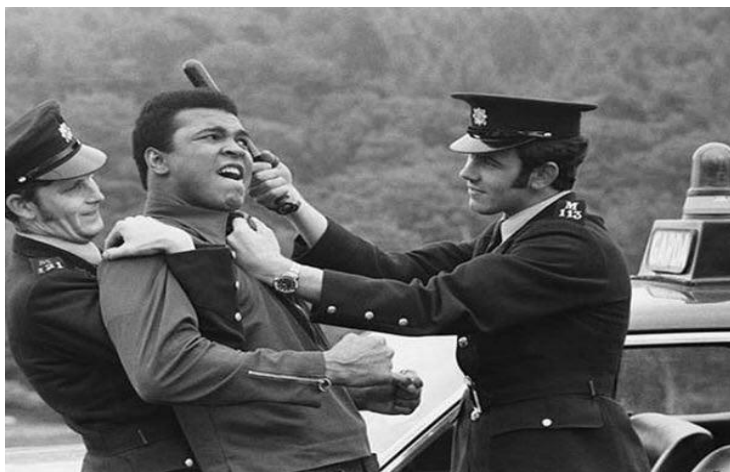
سلام خدمت همه بازنشستگان! می خواهم راجع به گوشه ایی از بهداشت روانی خودمان حرف بزنم. شاعر میگه: «کی کلک طرب انگیزد. خاطر که حزین باشد»

تا آرامشی نباشد استعدادی شکوفا نمیشود. وقتی ما بدنبال رفع نیازمندیهای روزمره خودبر می آییم به هر مغازه ای که مراجعه میکنیم با قیمت متفاوتی مواجه میشویم که این امر نتیجه ی آزادی قیمت هاست که بدون نظارت رها شده و بازخوردش در ما بی اعتمادی است. در ماه های اخیر دیده شده که حقوق بازنشستگان سر موقع واریز نمیشود. بازخوردش در ما بی اعتمادیست. زیرا از این پس مطمئن نیستیم که حقوق ما طبق تاریخ اعلام شده واریز میگردد. یا نه! امثال این مسایل بهداشت روانی ما را بهم میریزد و آسیب های به روان ما وارد میکند که جبران ناپذیر است زیرا به هیچکس اعتماد نمیکنیم، عصبی هستیم، دخل و خرج خود و خانواده نمیتوانیم مدیریت بکنیم ووو

من بر این باورم که ادم از هرچیز که آگاه نباشد از ان یا میترسد و یا با احتیاط با آن برخورد میکند برای روشن شدن مثالی میزنم؛ درخانه خود نشسته ایم، برق قطع میشود وقتی میخوای بلند بشی دنبال کبریت بگردی قدمهایت را با احتیاط بر میداری. منزل خودت است از همه ی سوراخ سمبه های آن اطلاع داری ولی باز با احتیاط گام بر میداری علتش فقط ناآگاهی از پیش روست.

دلم میخواهد همینجا عرض کنم من روان شناس نیستم با افتخارکارگر بازنشسته ای هستم که نظرات شخصی خودم را بیان میکنم بهداشت روانی هرجامعه ای که بهم بخورد از قافله انسانیت عقب میماند.

اکبر قزوینی پیش کسوت کارگری

«ده هزار مایل از خانه دور شوم، یونیفرم بر تن کنم و بر سر آدم‌هایی بمب و گلوله بریزم که به من کاکاسیاه نمی‌گفتند و مانند سگ با من رفتار نمی‌کردند؟ نه من ده هزار مایل از خانه دور نمی‌شوم که در کشتار و قتل عام ملت فقیر دیگری همراهی کنم. کمک نخواهم کرد اربابان برده‌دار سفیدپوست سلطه خود را بر مردم تیره‌تر جهان ادامه دهند.»

در چنین روزی: ۲۸ آوریل ۱۹۶۷، محمد علی کلی قهرمان سنگین وزن بوکس جهان در هیوستون به برنامه ثبت نام نیروهای مسلح ایالات متحده برای جنگ با ویتنام فراخوانده شد. او در آنجا حضور یافت اما حاضر نشد علیرغم سه بار صدا زدن نامش پا پیش بگذارد. افسر مسئول به او هشدار داد که عدم پیوستن به ارتش، جرمی است که مجازات پنج سال زندان و ده هزار دلار جریمه دارد. کلی این شانس مجدد را نیز نپذیرفت. در همین روز، کمیته ورزشی ایالت نیویورک مجوز بوکس او را به حالت تعلیق درآورد و اتحادیه جهانی بوکس عنوان قهرمانی جهان را از او سلب کرد. در نهایت محمد علی کلی به خاطر نپیوستن به ارتش در جنگ با ویتنام به مدت سه سال از شرکت در مسابقات رسمی بوکس محروم شد.

آزادی بیان و منع هرگونه سانسور از خواست های اساسی سندیکاهای کارگری است.

آزادی مطبوعات به سندیکاهای کارگری این امکان را می دهد تا به بیان نظرات خود در مورد هر موضوع سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتا نظامی که با زندگی زحمتکشان ارتباط دارد، اظهار نظر کند.

در کشورهایی که سندیکاهای کارگری آزادی ندارند، رشد در هیچ زمینه ای نمی تواند واقعی باشد.

تظاهرات برای گرامیداشت ۱۵۰ مین سالگرد کمون پاریس

در صد و پنجاهمین سالگرد کمون، شهر پاریس با فراخوان ده‌ها تشکل سیاسی و سندیکای کارگری رنگ کمون گرفت. تجمع در میدان جمهوری آغاز و سپس با راهپیمایی سه کیلومتری به سوی گورستان پرلاشز برای ادای احترام به ۱۴۷ کموناردی که پای دیوار کمون در پایان هفته‌ی خونین تیرباران شدند، ادامه یافت. ۲۹ ماه مه ۱۸۷۱ پایان هفته‌ی خونینی بود که طی آن صدها کمونارد و مردم پاریس تیرباران یا در نبردی تن به تن با نیروهای ارتش کشته شدند. کمون پاریس اولین تجربه‌ی تسخیر انقلابی قدرت سیاسی توسط طبقه‌ی کارگر است که از ۱۸ مارس ۱۸۷۱ تا ۲۸ مه همان سال قدرت را در شهر پاریس به دست گرفت و عالی‌ترین شکل دموکراسی را در این شهر به اجرا گذاشت. تجربه‌ی کمون پاریس هنوز الهام‌بخش تمام مبارزانی است که در سرتاسر جهان به دنبال رهایی بشریت از انقیاد سرمایه هستند.

عملکرد نئولیبرالیسم را بشناسیم (۳)

نئولیبرالیسم یعنی برای ثروت (سازمان تامین اجتماعی) مدیر بی عرضه انتخاب می کنیم که تو باید حقوق و پاداش و وام های بدون بازگشتش را متقبل شوی. اما برای یک وام ۵ میلیون تومانی از پول خودت مدتها در صف بایستی و سرگردان شوی.

نئولیبرالیسم یعنی زد و بند دولت با بخش خصوصی برای دادن کارخانه های سودده با قیمت ارزان و وام های کلان از جیب ملت تا بخش خصوصی بتواند این کارخانه ها را از چرخه تولید خارج و کارگران را بیکار و به صنعت ملی ضربه بزند مانند کارخانه هپکو، ماشین سازی تبریز، تراکتورسازی تبریز و هفت تپه. بعد محصولات همین کارخانه ها را از خارج وارد کند و کارگران بیکار شده صنایع به حمالی و جابجایی این محصولات به کار گمارده شوند.

نئولیبرالیسم یعنی اینکه وزارت کار از فرستادن بازرسان خود برای بازرسی به محل کار چه به لحاظ بیمه نمودن کارگران و چه به لحاظ ایمن کردن محل کار خودداری کرده نه تنها جان کارگران را به خطر می اندازد بلکه با نادیده گرفتن کارگر شاغل، او را وارد لیست بیمه نکرده درآمدهای سازمان را به خطر بیندازد.

نئولیبرالیسم یعنی نانوا روی شیشه بنویسد: « نان نسبه نمی دهیم»

نئولیبرالیسم یعنی اینکه در مذاکرات مزدی، دولت با کارفرمایان متحد شده و گرسنگی را به خانواده های کارگری تحمیل کند.

«سجایای انسانی ثمره محیط است. سندیکاهای کارگری برای انسانی کردن جامعه خواستار: تحصیل رایگان، بهداشت رایگان و فراگیر و دستمزدی که بتوان یک خانواده ۴ نفری را سرپرستی و اداره کرد می رزمند»

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران معتقد است:

هنگام بررسی چندوچون مبارزات کنونی زحمتکشان میهن ما این پرسش مطرح می‌شود که چرا تأکید بر مفهوم و ماهیت جنبش سندیکایی مهم است و اهمیت آن در کجاست؟ در خلال اعتراض‌های متعدد سال گذشته برخی در درون حرکت‌های سندیکایی نظراتی دربارهٔ عملکرد و کارکرد جنبش سندیکایی طرح و تبلیغ کردند که نباید نسبت به آن‌ها بی‌تفاوت بود. این نظرات می‌توانند به ارتقای جنبش سندیکایی آگاهانه یا ناآگاهانه آسیب وارد سازند. جنبش سندیکایی ضمن آنکه در صحنه سیاسی کشور به لحاظ طبقاتی به روشنی جانبدار است، از همهٔ جنبش‌های مترقی و از اعتراض‌های تهیدستان حمایت می‌کند. جنبش سندیکایی علیه سرکوب خلق‌ها، بر ضد تبعیض جنسیتی- طبقاتی، علیه سرکوب زنان، جوانان، و دانشجویان، و بر ضد تحریم و مداخلهٔ امپریالیسم پیکار می‌کند. این جنبش ضمن آنکه برای یافتن فصل مشترک با دیگر لایه‌ها و طبقات اجتماعی می‌رزد، هرگز نمی‌تواند و نباید همچون حزب یا سازمانی سیاسی دانسته و نشان داده شود. از این روی، نباید به حرکت‌های سندیکایی مانند حرکت‌های جریان یا سازمانی سیاسی به معنای خاص آن برخورد کرد. جنبش سندیکایی در عرصهٔ مبارزهٔ سیاسی با نیروهای مترقی و حزب طبقه کارگر همراه، هم‌سنگر، و متحد است اما به‌جای آنان نیست و نباید باشد. تنها در این صورت حرکت‌های موجود سندیکایی ما می‌توانند در تأمین منافع صنفی و رفاهی طبقهٔ کارگر نقش مؤثر داشته و در جنبش سراسری آزادیخواهی اثرگذار باشند. سندیکاهای کارگری به‌لحاظ طبقاتی سازمان‌های پایه‌ای کارگران و زحمتکشان هستند. اگر این مفهوم دقیق را در مبارزهٔ کنونی در نظر بگیریم و به‌کار نیندیم نخواهیم توانست صف گستردهٔ زحمتکشان را سازمان‌دهی کنیم و در صحنهٔ سیاسی کشور اثرگذار باشیم. یادآوری این نکته خالی از فایده نیست که جنبش سندیکایی، جنبشی فراگیر و مدافع حقوق صنفی همهٔ زحمتکشان است. ارتباط مؤثر با توده‌های کارگر مفهوم و معنای ماهیت فعالیت سندیکایی است. از این روی، باید به اصل تکرر در جنبش سندیکایی در عین وحدت عمل سندیکایی پایبند بود. از سویی دیگر ما می‌بینیم که از ارتقا دادن سطح مبارزاتی جنبش کارگری و دربارهٔ راهکارهای احیای حقوق سندیکایی ارزیابی‌هایی نادرست می‌شود. این نوع دیدگاه بر مبارزهٔ صرفاً صنفی به معنایی کاملاً تردیونیستی و نفی مفهوم و جنبهٔ طبقاتی سندیکا تأکید و تبلیغ می‌کند. به حمایت از دیگر جنبش‌ها رغبتی نشان نمی‌دهد و برای کسب پشتیبانی جنبش‌های مترقی از مبارزات کارگری ارجی قائل نمی‌شود، و در درون خط قرمزهایی محدود و محبوس می‌شود. به‌یاد

داشته باشیم که ایجاد تفرقه و سیاست فرسایشی کردن مبارزات کارگری با هدف ناامیدکردن توده‌های کارگر همچنان از اصول رویکردهای سرمایه داران به مبارزات کارگری است.

برای دستیابی به مطالبه‌های فوری و احیای حقوق سندیکایی نیازمند تشدید مبارزه همراه با اتحاد عمل فراگیر هستیم. باید با حفظ استقلال عمل طبقاتی با همه امکانات به سود تأمین حقوق صنفی و سیاسی طبقه کارگر مبارزه کنیم.

صلح چیست؟

صلح، خواب کودک است

صلح، نان داغ است بر سر سفره‌ها

صلح، زمانی است که توقف اتومبیلی در خیابان هراس بر نمی‌انگیزد

صلح، زمانی است که در گودال بمب‌ها درخت بکاریم

صلح، زمانی است که زندان‌ها را کتابخانه کنیم

برادرم دستت را به من بده

صلح همین است و نه چیز دیگر

سراینده ریتسوس یونانی برگردان اردشیر رستمی

روزی که بازوان بلورین صبح دم برداشت تیغ و پرده تاریک شب شکافت
روزی که آفتاب از هر دریچه تافت
روزی که گونه و لب یاران هم نبرد
من نیز باز خواهم گردید آن زمان
سوی ترانه ها و غزل ها و بوسه ها
سوی بهارهای دل انگیز گل فشان
سوی تو
عشق من ...
هوشنگ ابتهاج

